

Издание
на български език

Информация и известия

Година 61
14 май 2018 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2018/C 166/01   Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2018/C 166/02   Дело C-524/15: Решение на Съда (голям състав) от 20 март 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Bergamo — Италия) — Наказателно производство срещу Menici (Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Неплащане на дължимия ДДС — Санкции — Национална правна уредба, която предвижда административна и наказателноправна санкция за едно и също деяние — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 50 — Принцип *ne bis in idem* — Наказателноправен характер на административната санкция — Наличие на едно и също престъпление — Член 52, параграф 1 — Ограничения на принципа *ne bis in idem* — Условия) 2

2018/C 166/03	Съединени дела C-688/15 и C-109/16: Решение на Съда (пети състав) от 22 март 2018 г. (преюдициални запитвания от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Литва) — производства, образувани по касационни жалби на Agnieška Anisimovienė и др. (C-688/15)/„Indėlių ir investicijų draudimas“ VĮ (C-109/16) (Преюдициално запитване — Схеми за гарантиране на депозитите и обезщетяване на инвеститорите — Директива 94/19/ЕО — Член 1, точка 1 — Депозити — Временни положения, произтичащи от обичайни банкови сделки — Директива 97/9/ЕО — Член 2, параграф 2, втора алинея — Парични средства, които инвестиционно предприятие дължи на инвеститор или които са собственост на такъв и то държи от негово име във връзка с инвестиционната дейност — Кредитна институция, емитент на прехвърлими ценни книжа — Парични средства, предоставени от частни лица за записване на бъдещи прехвърлими ценни книжа — Прилагане на Директива 2004/39/ЕО — Обявяване на посочената институция в неплатежоспособност преди издаването на съответните прехвърлими ценни книжа — Публично предприятие, което отговаря за схемите за гарантиране на депозитите и обезщетяване на инвеститорите — Възможност за позоваване на Директиви 94/19/ЕО и 97/9/ЕО срещу това предприятие)	3
2018/C 166/04	Дело C-187/16: Решение на Съда (голям състав) от 20 март 2018 г. — Европейска комисия/Република Австрия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директиви 92/50/ЕИО и 2004/18/ЕО — Обществени поръчки за услуги — Държавна печатница — Изготвяне на документи за самоличност и на други официални документи — Възлагане на обществени поръчки на предприятие, което е субект на частното право, без предварително провеждане на процедура за възлагане на обществена поръчка — Особени мерки за сигурност — Защита на основните интереси на държавите членки)	4
2018/C 166/05	Дело C-244/16 P: Решение на Съда (голям състав) от 13 март 2018 г. — Industrias Químicas del Vallés, SA/Европейска комисия (Обжалване — Продукти за растителна защита — Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/408 — Пускане на пазара на продукти за растителна защита и съставяне на списък с вещества, кандидати за замяна — Включване в списъка на активното вещество металаксил — Жалба за отмяна — Допустимост — Член 263, четвърта алинея ДФЕС — Подзаконов акт, който не включва мерки за изпълнение — Лично засегнато лице)	5
2018/C 166/06	Дело C-256/16: Решение на Съда (трети състав) от 15 март 2018 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf — Германия) — Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg (Преюдициално запитване — Допустимост — Антидъмпинг — Валидност на регламент за изпълнение на решение на Съда, с което предходни регламенти са били обявени за невалидни — Задължение за изпълнение — Правно основание — Регламент (ЕО) № 1225/2009 — Член 14 — Определяне на критериите за събиране на антидъмпингови мита от държавите членки — Разпореждане за спиране на възстановяването на антидъмпингови мита от националните митнически органи — Възобновяване на процедурата, предхождаща обявените за невалидни регламенти — Член 10 — Недопускане на прилагане с обратна сила — Митнически кодекс на Общността — Член 221 — Давност — Член 236 — Възстановяване на недължими мита)	5
2018/C 166/07	Съединени дела C-327/16 и C-421/16: Решение на Съда (първи състав) от 22 март 2018 г. (преюдициални запитвания от Conseil d'État — Франция) — Marc Jacob/Ministre des Finances et des Comptes publics (C-327/16), Ministre des Finances et des Comptes publics/Marc Lassus (C-421/16) (Преюдициално запитване — Пряко данъчно облагане — Свобода на установяване — Сливания, разделяния, прехвърляния на активи и замени на акции по отношение на дружества от различни държави членки — Директива 90/434/ЕИО — Член 8 — Замяна на ценни книжа — Капиталови печалби от тази сделка — Отлагане на данъчното облагане — Капиталови загуби при последващото прехвърляне на получените ценни книжа — Данъчно облагане в правомощията на държавата, за която съответното лице е местно — Различно третиране — Обосноваване — Запазване на разпределението на данъчните правомощия между държавите членки)	6
2018/C 166/08	Дело C-355/16: Решение на Съда (първи състав) от 15 март 2018 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — Christian Picart/Ministre des Finances et des Comptes publics (Преюдициално запитване — Споразумение между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Швейцарската конфедерация, от друга страна, относно свободното движение на хора — Пряко данъчно облагане — Преместване на мястото на пребиваване от държава членка в Швейцария — Облагане на нереализираните капиталови печалби от значителни дялове в капитала на дружества, установени в държавата членка по произход, при такова преместване — Приложно поле на споразумението)	7

2018/C 166/09	Дело C-384/16 P: Решение на Съда (голям състав) от 13 март 2018 г. — European Union Copper Task Force/Европейска комисия (Обжалване — Продукти за растителна защита — Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/408 — Пускане на пазара на продукти за растителна защита и съставяне на списък с вещества, кандидати за замяна — Включване в списъка на активното вещество „медни съединения“ — Жалба за отмяна — Допустимост — Член 263, четвърта алинея ДФЕС — Подзаконов акт, който не включва мерки за изпълнение — Лично засегнато лице)	8
2018/C 166/10	Дело C-431/16: Решение на Съда (десети състав) от 15 март 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León — Испания) — Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)/José Blanco Marqués (Преюдициално запитване — Социална сигурност на работниците мигранти — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Членове 12 и 46а — 46в — Обезщетения от един и същи вид — Понятие — Правило за ненагрупване — Понятие — Условия — Национално правило, предвиждащо за работниците, навършили 55 години, добавка към пенсията за трайна пълна загуба на работоспособност — Спиране на добавката при започване на работа или при получаване на пенсия за осигурителен стаж и възраст)	8
2018/C 166/11	Дело C-470/16: Решение на Съда (първи състав) от 15 март 2018 г. (преюдициално запитване от High Court (Irlande) — Ирландия) — North East Pylon Pressure Campaign Limited, Maura Sheehy/An Bord Pleanála, Minister for Communications, Energy and Natural Resources, Ирландия, Attorney General (Преюдициално запитване — Оценка на въздействието на някои проекти върху околната среда — Директива 2011/92/ЕС — Право на членовете на заинтересованата общественост да обжалват — Преждевременно подадена жалба — Понятия за производство, които не са възпрепятстващо скъпи и за решения, действия или бездействия, попадащи в приложното поле на разпоредбите на директивата относно участието на обществеността — Приложимост на Орхуската конвенция)	9
2018/C 166/12	Дело C-482/16: Решение на Съда (първи състав) от 14 март 2018 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Innsbruck — Австрия) — Georg Stollwitzer/ÖBB Personenverkehr AG (Преюдициално запитване — Социална политика — Член 45 ДФЕС — Принцип на недопускане на дискриминация, основана на възраст — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 21, параграф 1 — Директива 2000/78/ЕО — Членове 2, 6 и 16 — Референтна дата за целите на повишаването — Дискриминационна правна уредба на държава членка, която при определяне на възнаграждението изключва зачитането на периоди на заетост, прослужени преди навършване на 18-годишна възраст — Отмяна на разпоредби, които противоречат на принципа на равно третиране)	10
2018/C 166/13	Дело C-533/16: Решение на Съда (втори състав) от 21 март 2018 г. (преюдициално запитване от Najvyšší súd Slovenskej republiky — Словакия) — Volkswagen AG/Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky (Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Членове 167 — 171 — Право на приспадане на ДДС — Право на възстановяване на ДДС на данъчнозадължени лица, които не са установени в държавата членка по възстановяване — Член 178, буква а) — Подробни правила за упражняване на правото на приспадане на ДДС — Директива 2008/9/ЕО — Подробни правила за възстановяване на ДДС — Преклузивен срок — Принцип на данъчен неутралитет — ДДС, платен и фактуриран няколко години след доставката на разглежданите стоки — Отричане на право на възстановяване поради изтичане на преклузивен срок, започнал да тече, считано от датата на доставката на стоките)	11
2018/C 166/14	Дело C-537/16: Решение на Съда (голям състав) от 20 март 2018 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Garlsson Real Estate SA, в ликвидация, Stefano Ricucci, Magiste International SA/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (Преюдициално запитване — Директива 2003/6/ЕО — Манипулиране на пазара — Санкции — Национална правна уредба, която предвижда административна и наказателноправна санкция за едно и също деяние — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 50 — Принцип ne bis in idem — Наказателноправен характер на административната санкция — Наличие на едно и също престъпление — Член 52, параграф 1 — Ограничения на принципа ne bis in idem — Условия)	12
2018/C 166/15	Дело C-551/16: Решение на Съда (първи състав) от 21 март 2018 г. (преюдициално запитване от Centrale Raad van Beroep — Нидерландия) — J. Klein Schiphorst/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Преюдициално запитване — Социална сигурност — Споразумение между Европейската общност и Конфедерация Швейцария — Координация на системите за социална сигурност — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Членове 7, 63 и 64 — Обезщетения за безработица — Безработни лица, които отиват в друга държава членка — Запазване на правото на обезщетение — Продължителност)	12

2018/C 166/16	Дело C-557/16: Решение на Съда (втори състав) от 14 март 2018 г. (преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus — Финландия) — Производство, образувано по жалба на Astellas Pharma GmbH (Преюдициално запитване — Директива 2001/83/ЕО — Лекарствени продукти за хуманна употреба — Членове 28 и 29 — Децентрализирана процедура за издаване на разрешение за търговия с лекарствен продукт — Член 10 — Генеричен лекарствен продукт — Срок, в който са защитени данните за референтния лекарствен продукт — Правомощие на компетентните органи на съответните държави членки да определят началната дата на срока за защита — Правомощие на съдилищата на съответните държави членки да упражняват контрол върху определянето на началната дата на срока за защита — Ефективна съдебна защита — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47)	13
2018/C 166/17	Дело C-568/16: Решение на Съда (пети състав) от 22 март 2018 г. (преюдициално запитване от Amtsgericht Nürtingen — Германия) — Наказателно производство срещу Faiz Rasool (Преюдициално запитване — Платежни услуги — Директива 2007/64/ЕО — Член 3, букви д) и о) — Член 4, точка 3 — Приложение — Точка 2 — Приложно поле — Експлоатация на многофункционални терминални устройства, позволяващи тегленето на пари в брой в зали за хазартни игри — Съгласуваност на репресивната практика на националните органи — Отнемане в полза на държавата на суми, получени от незаконна дейност — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 17)	14
2018/C 166/18	Дело C-575/16: Решение на Съда (шести състав) от 15 март 2018 г. — Европейска комисия/Чешка република (Неизпълнение на задължение на държава членка — Член 49 ДФЕС — Свобода на установяване — Нотариуси — Условие за гражданство — Член 51 ДФЕС — Участие в упражняването на публична власт)	15
2018/C 166/19	Съединени дела C-596/16 и C-597/16: Решение на Съда (голям състав) от 20 март 2018 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Enzo Di Puma/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (C-596/16), Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)/Antonio Zecca (C-597/16) (Преюдициално запитване — Директива 2003/6/ЕО — Търговия с вътрешна информация — Санкции — Национално законодателство, което предвижда административна и наказателноправна санкция за едно и също деяние — Сила на пресъдено нещо на влязла в сила присъда в административното производство — Влязла в сила оправдателна присъда за търговия с вътрешна информация — Ефективност на санкциите — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 50 — Принцип ne bis in idem — Наказателноправен характер на административната санкция — Наличие на едно и също престъпление — Член 52, параграф 1 — Ограничения на принципа ne bis in idem — Условия)	15
2018/C 166/20	Дело C-104/17: Решение на Съда (девети състав) от 15 март 2018 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Pitești — Румъния) — SC Calî Esprou SRL/Administrația Fondului pentru Mediu (Преюдициално запитване — Директива 94/62/ЕО — Опаковки и отпадъци от опаковки — Оползотворяване и рециклиране на отпадъците — Вноска в национален Фонд „Околна среда“ — Пускане на националния пазар на опакованите стоки и на опаковките, без да се променя видът им — Принципът „замърсителят плаща“ — Качество на замърсител)	16
2018/C 166/21	Съединени дела C-133/17 и C-134/17: Решение на Съда (десети състав) от 21 март 2018 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Cluj — Румъния) — Dănuș Podilă и др./Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „CFR Călători“ SA București (C-133/17), Costel Nicușor Mucea/SMDA Mureș Insolvency SPRL, синдик на SC Industria Sârmei SA Câmpia Turzii (C-134/17) (Преюдициално запитване — Директива 89/391/ЕИО — Безопасност и здраве на работниците на работното място — Определяне на видовете работа при особени или специфични условия — Оценка на рисковете за безопасността и здравето на работниците — Задължения на работодателя)	17
2018/C 166/22	Дело C-125/17: Определение на Съда (девети състав) от 22 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от Commissione tributaria provinciale di Roma. — Luigi Bisignani/Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale 1 di Roma (Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 и член 99 от Процедурния правилник на Съда — Свободно движение на капитали — Членове 64 и 65 ДФЕС — Директива 2011/16/ЕС — Административно сътрудничество в данъчната област — Прехвърляне на капитали към града държава Ватикан — Задължение за деклариране на прехвърлянето на средства към или от чужбина — Отмяна)	17

2018/C 166/23	Дело C-58/18: Преюдициално запитване от Justice de Paix du canton de Visé (Белгия), постъпило на 30 януари 2018 г. — Michel Schyns/Belfius Banque SA	18
2018/C 166/24	Дело C-63/18: Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Италия), постъпило на 1 февруари 2018 г. — Vitali SpA/Autostrade per l'Italia SpA	19
2018/C 166/25	Дело C-101/18: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 12 февруари 2018 г. — Idi Srl/Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo	19
2018/C 166/26	Дело C-133/18: Преюдициално запитване от Tribunal administratif de Montreuil (Франция), постъпило на 20 февруари 2018 г. — Sea Chefs Cruise Services GmbH/Ministre de l'Action et des Comptes publics	20
2018/C 166/27	Дело C-138/18: Преюдициално запитване от Vestre Landsret (Дания), постъпило на 22 февруари 2018 г. — Skatteministeriet/Estro A/S	21
2018/C 166/28	Дело C-147/18: Преюдициално запитване от Audiencia Provincial de Almería (Испания), постъпило на 23 февруари 2018 г. — Banco Mare Nostrum S.A./Ignacio Jesús Berenguel Nieto y Carmen Sonia Salinas López	21
2018/C 166/29	Дело C-154/18: Преюдициално запитване от Labour Court (Ирландия), постъпило на 27 февруари 2018 г. — Tomás Horgan, Claire Keegan/Minister for Education & Skills, Minister for Finance, Minister for Public Expenditure & Reform, Ирландия и Attorney General	22
2018/C 166/30	Дело C-159/18: Преюдициално запитване от Justice de paix du troisième canton de Charleroi (Белгия), постъпило на 27 февруари 2018 г. — André Moens/Ryanair Ltd	23
2018/C 166/31	Дело C-169/18: Преюдициално запитване от Court of Appeal (Ирландия), постъпило на 2 март 2018 г. — Atif Mahmood, Shabina Atif, Mohammed Ahsan, Noor Habib, Mohammed Haroon, Nik Bibi Haroon/Minister for Justice and Equality	24
2018/C 166/32	Дело C-174/18: Преюдициално запитване от Tribunal de première instance de Liège (Белгия), постъпило на 5 март 2018 г. — Jean Jacob, Dominique Lennertz/État belge	25
2018/C 166/33	Дело C-190/18: Преюдициално запитване от Justice de paix de Schaerbeek (Белгия), постъпило на 13 март 2018 г. — Société nationale de chemins de fer belges (SNCB)/Gherasim Sorin Rusu	25

Общ съд

2018/C 166/34	Дело T-80/16: Решение на Общия съд от 22 март 2018 г. — Shire Pharmaceuticals Ireland/ЕМА (Лекарствени продукти за хуманна употреба — Валидиране на заявление за обозначение като лекарствен продукт сирак — Съществена полза — Решение на ЕМА, с което отказва да валидира заявлението за обозначение като лекарствен продукт сирак — Член 3, параграф 1, буква б) и член 5, параграфи 1, 2 и 4 от Регламент (ЕО) № 141/2000)	27
2018/C 166/35	Дело T-581/16: Решение на Общия съд от 22 март 2018 г. — Popotas/Омбудсман (Публична служба — Длъжностни лица — Покана за заявяване на интерес — Главен секретар в кабинета на Европейския омбудсман — Становище на Консултативния комитет — Неотчитане на това становище — Нарушение на процедурата за подбор — Явни грешки в преценката — Равно третиране — Принцип на добра администрация — Отговорност)	27

2018/C 166/36	Дело T-806/16: Решение на Общия съд от 22 март 2018 г. — Agricola J.M./EUIPO — Miguel Torres (CLOS DE LA TORRE) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „CLOS DE LA TORRE“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „TORRES“ — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Вероятност от обръкване)	28
2018/C 166/37	Дело T-235/17: Решение на Общия съд от 22 март 2018 г. — Dometic Sweden/EUIPO (MOBILE LIVING MADE EASY) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „MOBILE LIVING MADE EASY“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Задължение за мотивиране — Член 75 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 94 от Регламент 2017/1001)	29
2018/C 166/38	Дело T-229/16: Определение на Общия съд от 19 март 2018 г. — Pio De Bragança/EUIPO — Ordem de São Miguel da Ala (QUIS UT DEUS) (Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „QUIS UT DEUS“ — Липса на искане за подновяване на регистрацията на марката — Заличаване на марката с изтичането на срока на регистрацията — Липса на основание за произнасяне)	29
2018/C 166/39	Дело T-822/16: Определение на Общия съд от 16 март 2018 г. — Kik Textilien und Non-Food/EUIPO — FF Group Romania („kix“) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „kix“ — Оттегляне на обжалваното решение — Отпадане на предмета на спора — Липса на основание за произнасяне — Член 173, параграфи 1 и 2 от Процедурния правилник — Встъпване на другата страна в производството пред апелативния състав — Писмен отговор, представен след изтичане на срока)	30
2018/C 166/40	Дело T-130/17: Определение на Общия съд от 15 март 2018 г. — Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo/Комисия (Жалба за отмяна — Вътрешен пазар на природен газ — Директива 2009/73/ЕО — Решение на Комисията за изменение на условията за изключване на газопровод OPAL от правилата на Съюза относно достъпа на трети лица (ТРА) и тарифните регулации — Липса на пряко засягане — Недопустимост)	31
2018/C 166/41	Дело T-134/17 R: Определение на председателя на Общия съд от 20 март 2018 г. — Hércules Club de Fútbol/Комисия (Обезпечително производство — Достъп до документи — Документи относно административно производство, предшествашо приемането на решение на Комисията относно държавната помощ, приведена в действие от Испания в полза на три професионални футболни клуба — Право на защита — Отказ на достъп — Молба за постановяване на временни мерки — Липса на неотложност)	32
2018/C 166/42	Дело T-108/18: Жалба, подадена на 22 февруари 2018 г. — Universität Koblenz-Landau/Комисия и Изпълнителна агенция за образование, аудио-визия и култура	32
2018/C 166/43	Дело T-110/18: Жалба, подадена на 22 февруари 2018 г. — Grange Backup Power/Комисия	33
2018/C 166/44	Дело T-136/18: Жалба, подадена на 1 март 2018 г. — Kuota International/EUIPO — Sintema Sport (K)	34
2018/C 166/45	Дело T-137/18: Жалба, подадена на 2 март 2018 г. — Chrome Hearts/EUIPO — Shenzhen Van St. Lonh Jewelry (Изображение на кръст)	35
2018/C 166/46	Дело T-147/18: Иск, предявен на 1 март 2018 г. — APG Intercon и др./Съвет и др.	36
2018/C 166/47	Дело T-148/18: Жалба, подадена на 2 март 2018 г. — UE/Комисия	37
2018/C 166/48	Дело T-179/18: Иск, предявен на 7 март 2018 г. — Scordis, Papapetrou & Co и др./Съвет и др.	37
2018/C 166/49	Дело T-183/18: Иск, предявен на 12 март 2018 г. — VL и др./Парламент	38

2018/C 166/50	Дело T-187/18: Жалба, подадена на 9 март 2018 г. — VP/Cedefop	39
2018/C 166/51	Дело T-188/18: Иск, предявен на 12 март 2018 г. — Paraconstantinou и др./Съвет и др.	40
2018/C 166/52	Дело T-189/18: Жалба, подадена на 15 март 2018 г. — Lipitalia 2000 и Assograssi/Комисия	40
2018/C 166/53	Дело T-193/18: Жалба, подадена на 19 март 2018 г. — Andreas Stihl/EUIPO — Giro Travel (Съчетание от сив и оранжев цвят)	42
2018/C 166/54	Дело T-194/18: Жалба, подадена на 16 март 2018 г. — Rewe-Beteiligungs-Holding International/EUIPO — Wessanen Benelux (BonNatura)	42
2018/C 166/55	Дело T-196/18: Иск, предявен на 20 март 2018 г. — Vital Capital Investments и др./Съвет и др.	43
2018/C 166/56	Дело T-201/18: Жалба, подадена на 23 март 2018 г. — Diusa Rendering и Assograssi/Комисия	44
2018/C 166/57	Дело T-202/18: Жалба, подадена на 23 март 2018 г. — Brael/Комисия	45
2018/C 166/58	Дело T-209/18: Жалба, подадена на 22 март 2018 г. — Porsche/EUIPO — Autec (моторни превозни средства)	46
2018/C 166/59	Дело T-210/18: Жалба, подадена на 22 март 2018 г. — Porsche/EUIPO — Autec (леки автомобили)	46
2018/C 166/60	Дело T-213/18: Жалба, подадена на 27 март 2018 г. — Brita/EUIPO (Форма на кранче за приготвяне и наливане на напитки)	47
2018/C 166/61	Дело T-222/18: Жалба, подадена на 23 март 2018 г. — Aliança — Vinhos de Portugal/EUIPO — Lidl Stiftung (ALIANÇA VINHOS DE PORTUGAL)	48
2018/C 166/62	Дело T-684/17: Определение на Общия съд от 13 март 2018 г. — Amorepacific/EUIPO — Primavera Life (p primera Pure Sprout Energy)	49

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2018/C 166/01)

Последна публикация

ОВ С 161, 7.5.2018 г.

Предишни публикации

ОВ С 152, 30.4.2018 г.

ОВ С 142, 23.4.2018 г.

ОВ С 134, 16.4.2018 г.

ОВ С 123, 9.4.2018 г.

ОВ С 112, 26.3.2018 г.

ОВ С 104, 19.3.2018 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 20 март 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Bergamo — Италия) — Наказателно производство срещу Menci

(Дело C-524/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Неплащане на дължимия ДДС — Санкции — Национална правна уредба, която предвижда административна и наказателноправна санкция за едно и също деяние — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 50 — Принцип *ne bis in idem* — Наказателноправен характер на административната санкция — Наличие на едно и също престъпление — Член 52, параграф 1 — Ограничения на принципа *ne bis in idem* — Условия)

(2018/C 166/02)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Bergamo

Страна в главното производство

Luca Menci

в присъствието на: Procura della Repubblica

Диспозитив

1) Член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, по силата на която може да се образува наказателно производство за неплащане на дължимия данък върху добавената стойност в предписаните от закона срокове срещу лице, на което за същото деяние вече е наложена административна санкция с наказателноправен характер по смисъла на член 50, която е влязла в сила, при условие че тази правна уредба

— преследва цел от общ интерес, който може да обоснове такова кулулиране на производства и санкции, а именно борбата с престъпленията в областта на данъка върху добавената стойност, като тези производства и санкции трябва да имат взаимнодопълващи се цели,

— съдържа правила за координиране, които ограничават до строго необходимото допълнителната тежест за съответните лица от кулулирането на производства, и

— предвижда правила, които позволяват да се гарантира, че общата тежест на всички наложени наказания е сведена до строго необходимото с оглед на тежестта на съответното престъпление.

- 2) От компетентността на националната юрисдикция е да се увери, с оглед на всички обстоятелства по главното производство, че конкретната тежест за съответното лице от прилагането на разглежданата в главното производство национална правна уредба и от допуснатото от нея културиране на производства и санкции не е прекомерна с оглед на тежестта на извършеното престъпление.

(¹) ОВ С 414, 14.12.2015 г.

Решение на Съда (пети състав) от 22 март 2018 г. (преюдициални запитвания от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Литва) — производство, образувани по касационни жалби на Agnieška Anisimovienė и др. (C-688/15)/„Indėlių ir investicijų draudimas“ VĮ (C-109/16)

(Съединени дела C-688/15 и C-109/16) (¹)

(Преюдициално запитване — Схемите за гарантиране на депозитите и обезщетяване на инвеститорите — Директива 94/19/ЕО — Член 1, точка 1 — Депозити — Временни положения, произтичащи от обичайни банкови сделки — Директива 97/9/ЕО — Член 2, параграф 2, втора алинея — Парижни средства, които инвестиционно предприятие дължи на инвеститор или които са собственост на такъв и то държи от негово име във връзка с инвестиционната дейност — Кредитна институция, емитент на прехвърлими ценни книжа — Парижни средства, предоставени от частни лица за записване на бъдещи прехвърлими ценни книжа — Прилагане на Директива 2004/39/ЕО — Обявяване на посочената институция в неплатежоспособност преди издаването на съответните прехвърлими ценни книжа — Публично предприятие, което отговаря за схемите за гарантиране на депозитите и обезщетяване на инвеститорите — Възможност за позоваване на Директиви 94/19/ЕО и 97/9/ЕО срещу това предприятие)

(2018/C 166/03)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Страни в главното производство

Agnieška Anisimovienė и др.

в присъствието на: bankas „Snoras“ AB, в производство по несъстоятелност, „Indėlių ir investicijų draudimas“ VĮ, bankas „Finasta“ AB (C-688/15)

„Indėlių ir investicijų draudimas“ VĮ

в присъствието на: Alvydas Raišelis, bankas „Snoras“ AB, в производство по несъстоятелност (C-109/16)

Диспозитив

- 1) Разпоредбите на Директива 97/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 март 1997 година относно схемите за обезщетение на инвеститорите, от една страна, и тези на Директива 94/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 година относно схемите за гарантиране на депозити, изменена с Директива 2009/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г., от друга страна, трябва да се тълкуват в смисъл, че за вземанията за парични средства, с които са задължени сметки на частни лица в кредитна институция и са заверени сметки, открити на името на тази институция, във връзка със записването на бъдещи прехвърлими ценни книжа, които последната е трябвало да издаде, но в крайна сметка не е издала, тъй като е обявена в неплатежоспособност, е възможно да се приложат както схемите за обезщетяване на инвеститорите, предвидени от Директива 97/9, така и схемите за гарантиране на депозитите, предвидени от Директива 94/19.

- 2) Член 2, параграф 3 от Директива 97/9 трябва да се тълкува в смисъл, че когато за дадени вземания е възможно да се приложат както схемите за гарантиране на депозитите, предвидени от Директива 94/19, така и схемите за обезщетяване на инвеститорите, предвидени от Директива 97/9, и националният законодател не е насочил тези вземания към схема съгласно едната или другата директива, сезираният със спора съд не може на основание на тази разпоредба сам да реши от коя схема да се ползват носителите на посочените вземания. В такъв случай обаче носителите на вземанията трябва да изберат да бъдат обезщетени по една от схемите, предвидени в националното право за транспониране на тези две директиви.
- 3) Член 1, точка 1 от Директива 94/19, изменена с Директива 2009/14, от една страна, и член 1, точка 4, както и член 2, параграф 2, втора алинея от Директива 97/9, от друга страна, трябва да се тълкуват в смисъл, че частноправните субекти могат да се позовават на тях пред националния съд в подкрепа на искания за обезщетение, насочени срещу публичното предприятие, което в държава членка отговаря за схемите за гарантиране на депозитите и обезщетяване на инвеститорите.

⁽¹⁾ ОВ С 106, 21.3.2016 г.
ОВ С 156, 2.5.2016 г.

Решение на Съда (голям състав) от 20 март 2018 г. — Европейска комисия/Република Австрия
(Дело C-187/16) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директиви 92/50/ЕИО и 2004/18/ЕО — Обществени поръчки за услуги — Държавна печатница — Изготвяне на документи за самоличност и на други официални документи — Възлагане на обществени поръчки на предприятие, което е субект на частното право, без предварително провеждане на процедура за възлагане на обществена поръчка — Особени мерки за сигурност — Защита на основните интереси на държавите членки)

(2018/C 166/04)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: A. Tokár и V.-R. Killmann)

Ответник: Република Австрия (представител: M. Fruhmann)

Диспозитив

- 1) Като е възложила пряко на Österreichische Staatsdruckerei GmbH обществени поръчки за услуги за издаване на паспорти с чип, временни паспорти, разрешения за пребиваване, лични карти, свидетелства за управление на моторно превозно средство във формат на кредитна карта и свидетелства за регистрация на моторно превозно средство във формат на кредитна карта, без да проведе процедура за възлагане на обществена поръчка на равнището на Европейския съюз, и като е запазила в сила национални разпоредби, които задължават възлагащите органи да възлагат тези поръчки за услуги пряко на това дружество, без да са провели процедура за възлагане на обществена поръчка на равнището на Съюза, Република Австрия не е изпълнила задълженията си по член 4, параграф 2 и член 8 във връзка с членове 11—37 от Директива 92/50/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за услуги, както и по член 14 и член 20 във връзка с членове 23—55 от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки.
- 2) Отхвърля иска в останалата му част.

- 3) Република Австрия понася направените от нея съдебни разноски, както и четири пети от съдебните разноски на Европейската комисия. Европейската комисия понася една пета от собствените си съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 191, 30.5.2016 г.

Решение на Съда (голям състав) от 13 март 2018 г. — *Industrias Químicas del Vallés, SA*/Европейска комисия

(Дело C-244/16 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Продукти за растителна защита — Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/408 — Пускане на пазара на продукти за растителна защита и съставяне на списък с вещества, кандидати за замяна — Включване в списъка на активното вещество металаксил — Жалба за отмяна — Допустимост — Член 263, четвърта алинея ДФЕС — Подзаконов акт, който не включва мерки за изпълнение — Лично засегнато лице)

(2018/C 166/05)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: *Industrias Químicas del Vallés, SA* (представители: C. Fernández Vicién, C. Vila Gisbert и I. Moreno-Tapia Rivas, abogadas)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: I. Galindo Martín и P. Ondrůšek)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда *Industrias Químicas del Vallés SA* да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 260, 18.7.2016 г.

Решение на Съда (трети състав) от 15 март 2018 г. (преюдициално запитване от *Finanzgericht Düsseldorf* — Германия) — *Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg*

(Дело C-256/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Допустимост — Антидъмпинг — Валидност на регламент за изпълнение на решение на Съда, с което предходни регламенти са били обявени за невалидни — Задължение за изпълнение — Правно основание — Регламент (ЕО) № 1225/2009 — Член 14 — Определяне на критериите за събиране на антидъмпингови мита от държавите членки — Разпореждане за спиране на възстановяването на антидъмпингови мита от националните митнически органи — Възобновяване на процедурата, предхождаща обявяването за невалидни регламенти — Член 10 — Недопускане на прилагане с обратна сила — Митнически кодекс на Общността — Член 221 — Давност — Член 236 — Възстановяване на недължими мита)

(2018/C 166/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Deichmann SE

Ответник: Hauptzollamt Duisburg

Диспозитив

Разглеждането на поставения въпрос не разкри нищо, което би могло да засегне валидността на Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/223 на Комисията от 17 февруари 2016 година за установяване на процедура за оценка на някои искания за получаване на статут на дружество, работещо в условията на пазарна икономика, и за индивидуално третиране, подадени от производители износители от Китай и Виетнам, и за изпълнение на решението на Съда на Европейския съюз по съединени дела C-659/13 и C-34/14.

⁽¹⁾ ОВ С 260, 18.7.2016 г.

Решение на Съда (първи състав) от 22 март 2018 г. (преюдициални запитвания от Conseil d'État — Франция) — Marc Jacob/Ministre des Finances et des Comptes publics (C-327/16), Ministre des Finances et des Comptes publics/Marc Lassus (C-421/16)

(Съединени дела C-327/16 и C-421/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Пряко данъчно облагане — Свобода на установяване — Сливания, разделяния, прехвърляния на активи и замени на акции по отношение на дружества от различни държави членки — Директива 90/434/ЕИО — Член 8 — Замяна на ценни книжа — Капиталови печалби от тази сделка — Отлагане на данъчното облагане — Капиталови загуби при последващото прехвърляне на получените ценни книжа — Данъчно облагане в правомощията на държавата, за която съответното лице е местно — Различно третиране — Обосноваване — Запазване на разпределението на данъчните правомощия между държавите членки)

(2018/C 166/07)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Marc Jacob (C-327/16), Ministre des Finances et des Comptes publics (C-421/16)

Ответници: Ministre des Finances et des Comptes publics (C-327/16), Marc Lassus (C-421/16)

Диспозитив

- 1) Член 8 от Директива 90/434/ЕИО на Съвета от 23 юли 1990 година относно общата система за данъчно облагане, приложима спрямо сливанията, разделянията, прехвърлянията на активи и замените на акции по отношение на дружества от различни държави членки, изменена с Акта относно условията за присъединяване на Кралство Норвегия, Република Австрия, Република Финландия и Кралство Швеция, адаптиран с Решение 95/1/ЕО, Евратом, ЕОВС на Съвета на Европейския съюз от 1 януари 1995 година, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска законодателство на държава членка, по силата на което капиталовата печалба от попадаща в обхвата на тази директива замяна на ценни книжа се установява по повод на тази сделка, но данъчното ѝ облагане се отлага до годината, през която настъпва събитието, прекратяващо режима на отложено облагане, в случая прехвърлянето на получените в замяна ценни книжа.
- 2) Член 8 от Директива 90/434, изменена с Акта относно условията за присъединяване на Кралство Норвегия, Република Австрия, Република Финландия и Кралство Швеция, адаптиран с Решение 95/1, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска законодателство на държава членка, което предвижда капиталовата печалба, получена при замяна на ценни книжа и поставена под режим на отложено облагане, да бъде обложена при последващото прехвърляне на получените в замяна ценни книжа, въпреки че по отношение на това прехвърляне тази държава членка няма данъчни правомощия.

- 3) Член 49 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска законодателство на държава членка, съгласно което, когато последващото прехвърляне на получени в замяна ценни книжа не попада в обхвата на данъчните правомощия на тази държава членка, капиталовата печалба под режим на отложено облагане се облага при това прехвърляне, без да се взема предвид евентуалната капиталова загуба, възникнала по този повод, въпреки че същата се взема предвид, когато към момента на прехвърлянето притежателят на ценни книжа е местно данъчнозадължено лице в тази държава членка. Държавите членки трябва, при спазване на правото на Съюза, и в случая по-специално на свободата на установяване, да предвидят правила за приспадането и изчисляването на тази капиталова загуба.

⁽¹⁾ ОВ С 305, 22.8.2016 г.
ОВ С 392, 24.10.2016

Решение на Съда (първи състав) от 15 март 2018 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — Christian Picart/Ministre des Finances et des Comptes publics

(Дело C-355/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Споразумение между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Швейцарската конфедерация, от друга страна, относно свободното движение на хора — Пряко данъчно облагане — Прелестване на мястото на пребиваване от държава членка в Швейцария — Облагане на нереализираните капиталови печалби от значителни дялове в капитала на дружества, установени в държавата членка по произход, при такова прелестване — Приложно поле на споразумението)

(2018/C 166/08)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Christian Picart

Отговорник: Ministre des Finances et des Comptes publics

Диспозитив

Тъй като положение като разглежданото в главното производство не попада в приложното поле *ratione personae* на понятието „самостоятелно заети лица“ по смисъла на Споразумението между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Швейцарската конфедерация, от друга страна, относно свободното движение на хора, подписано в Люксембург на 21 юни 1999 г., клаузите от това споразумение трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат законодателни разпоредби на държава, страна по това споразумение, като разглежданите в главното производство, в които при прелестване от физическо лице на мястото му на пребиваване от тази държава в друга държава, страна по същото споразумение, и при продължаване същевременно на икономическата дейност от лицето в първата от тези две държави, без то да изминава всеки ден или поне един път седмично разстояние от мястото на своята икономическа дейност до мястото си на пребиваване, се предвижда незабавно облагане на нереализираните капиталови печалби от значителните дялове, притежавани от това лице в капитала на дружества по правото на първата от посочените държави, поради въпросното прелестване на мястото на пребиваване и в които се допуска отсрочено събиране на дължимия данък само при условие че бъдат предоставени гаранции, с които може да се осигури събирането на данъка, докато лице, което също притежава такива дялови участия, но продължава да пребивава на територията на първата от тези държави, се облага едва към момента на прехвърляне на тези дялови участия.

⁽¹⁾ ОВ С 335, 12.9.2016 г.

Решение на Съда (голям състав) от 13 март 2018 г. — European Union Copper Task Force/
Европейска комисия

(Дело C-384/16 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Продукти за растителна защита — Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/408 —
Пускане на пазара на продукти за растителна защита и съставяне на списък с вещества,
кандидати за замяна — Включване в списъка на активното вещество „медни съединения“ —
Жалба за отмяна — Допустимост — Член 263, четвърта алинея ДФЕС — Подзаконов акт,
който не включва мерки за изпълнение — Лично засегнато лице)

(2018/C 166/09)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: European Union Copper Task Force (представители: C. Fernández Vicién, C. Vila Gisbert, I. Moreno-Tapia Rivas, abogadas, M. Miserendino, abogado)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: A. Lewis и P. Ondrůšek)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда European Union Copper Task Force да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 314, 29.8.2016 г.

Решение на Съда (десети състав) от 15 март 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior
de Justicia de Castilla y León — Испания) — Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS),
Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)/José Blanco Marqués

(Дело C-431/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална сигурност на работниците мигранти — Регламент
(ЕИО) № 1408/71 — Членове 12 и 46а — 46в — Обезщетения от един и същи вид — Понятие —
Правило за ненатрупване — Понятие — Условия — Национално правило, предвиждащо за
работниците, навършили 55 години, добавка към пенсията за трайна пълна загуба на
работоспособност — Спиране на добавката при започване на работа или при получаване на
пенсия за осигурителен стаж и възраст)

(2018/C 166/10)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Ответник: José Blanco Marqués

Диспозитив

- 1) Национална разпоредба като спорната в главното производство, по силата на която добавката към пенсия за трайна пълна загуба на работоспособност се спира през периода, през който получателят на пенсията получава пенсия за осигурителен стаж и възраст от друга държава членка или от Швейцария, представлява разпоредба за намаляване по смисъла на член 12, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в редакцията му, изменена и осъвременена с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 г., изменен с Регламент (ЕО) № 592/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г.
- 2) Член 46а, параграф 3, буква а) от Регламент № 1408/71 в редакцията му, изменена и осъвременена с Регламент № 118/97, изменен с Регламент № 592/2008, трябва да се тълкува в смисъл, че съдържащото се в него понятие „законодателство на първата държава членка“ трябва да се схваща като включващо тълкуването на национална законова разпоредба от национален върховен съд.
- 3) Трябва да се счита, че отпуснатата на работник по силата на законодателството на държава членка добавка към пенсия за трайна пълна загуба на работоспособност като разглежданата в главното производство добавка и пенсията за осигурителен стаж и възраст, на която същият работник е придобил право в Швейцария, са от един и същи вид по смисъла на Регламент № 1408/71 в редакцията му, изменена и осъвременена с Регламент № 118/97, изменен с Регламент № 592/2008.
- 4) Член 46б, параграф 2, буква а) от Регламент № 1408/71 в редакцията му, изменена и осъвременена с Регламент № 118/97, изменен с Регламент № 592/2008, трябва да се тълкува в смисъл, че национално правило за ненадрупване като това по член 6 от Decreto 1646/1972 para la aplicación de la ley 24/1972, de 21 de junio, en materia de prestaciones del Régimen General de la Seguridad Social (Декрет 1646/1972 за прилагане на Закон 24/1972 от 21 юни 1972 г. за обезщетенията по общата социалноосигурителна схема) от 23 юни 1972 г. е неприложимо към обезщетение, изчислено в съответствие с член 4б, параграф 1, буква а), подточка i) от този регламент, когато това обезщетение не е посочено в част Г от приложение IV към същия.

(¹) ОВ С 402, 31.10.2016 г.

Решение на Съда (първи състав) от 15 март 2018 г. (преюдициално запитване от High Court (Irlande) — Ирландия) — North East Pylon Pressure Campaign Limited, Maura Sheehy/An Bord Pleanála, Minister for Communications, Energy and Natural Resources, Ирландия, Attorney General

(Дело C-470/16) (¹)

(Преюдициално запитване — Оценка на въздействието на някои проекти върху околната среда — Директива 2011/92/ЕС — Право на членовете на заинтересованата общественост да обжалват — Преждевременно подадена жалба — Понятия за производства, които не са възпрепятстващо скъпи и за решения, действия или бездействия, попадащи в приложното поле на разпоредбите на директивата относно участието на обществеността — Приложимост на Орхуската конвенция)

(2018/C 166/11)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court (Irlande)

Страни в главното производство

Жалбоподатели: North East Pylon Pressure Campaign Limited, Maura Sheehy

Ответници: An Bord Pleanála, Minister for Communications, Energy and Natural Resources, Ирландия, Attorney General

в присъствието на: EirGrid plc

Диспозитив

- 1) Член 11, параграф 4 от Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда трябва да се тълкува в смисъл, че изискването определени съдебни производства да не бъдат възпрепятстващо скъпи се прилага към производство пред юрисдикция на държава членка като разглежданото в главното производство, в рамките на което се определя дали може да се разреши подаване на жалба в хода на процедура за издаване на разрешение за осъществяване на проект, и на по-голямо основание, ако тази държава членка не е определила на кой етап може да се подаде жалба.
- 2) Когато жалбоподател повдига едновременно основания, изведени от нарушението на правилата за участие на обществеността в процеса на вземането на решения в областта на околната среда, и основания, изведени от нарушението на други правила, предвиденото в член 11, параграф 4 от Директива 2011/92 изискване определени съдебни производства да не бъдат възпрепятстващо скъпи се прилага единствено за съдебните разноски, свързани с частта от жалбата, която се основава на нарушението на нормите за участие на обществеността.
- 3) Член 9, параграфи 3 и 4 от Конвенцията за достъпна до информация, участието на обществеността в процеса на вземане на решения и достъпна до правосъдие по въпроси на околната среда, подписана в Орхус на 25 юни 1998 г. и одобрена от илето на Европейската общност с Решение 2005/370/ЕО на Съвета от 17 февруари 2005 г., трябва да се тълкува в смисъл, че за да осигури ефективна съдебна защита в областите, които попадат в приложното поле на правото на Съюза относно околната среда, изискването определени съдебни производства да не са възпрепятстващо скъпи се прилага към частта от жалба, за която същото изискване не се отнася, както става ясно, по силата на Директива 2011/92, от отговора на втория въпрос, доколкото с тази част жалбоподателят цели да осигури спазването на националното право в областта на околната среда. Тези разпоредби нямат непосредствено действие, но националният съд следва да тълкува вътрешното процесуално право по начин, който е във възможно най-голяма степен съвместим с тях.
- 4) Държава членка не може да предвиди изключения от поставеното в член 9, параграф 4 от Конвенцията за достъпна до информация, участието на обществеността в процеса на вземане на решения и достъпна до правосъдие по въпроси на околната среда и в член 11, параграф 4 от Директива 2011/92 изискване определени производства да не са възпрепятстващо скъпи, когато жалба се счита за несъстоятелна или със злонамерен характер, или при липсата на връзка между твърдяното нарушение на националното право в областта на околната среда и вреда за последната.

⁽¹⁾ ОВ С 428, 21.11.2016 г.

Решение на Съда (първи състав) от 14 март 2018 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Innsbruck — Австрия) — Georg Stollwitzer/ÖBB Personenverkehr AG

(Дело C-482/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Член 45 ДФЕС — Принцип на недопускане на дискриминация, основана на възраст — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 21, параграф 1 — Директива 2000/78/ЕО — Членове 2, 6 и 16 — Референтна дата за целите на повишаването — Дискриминационна правна уредба на държава членка, която при определяне на възнаграждението изключва зачитането на периоди на заетост, прослужени преди навършване на 18-годишната възраст — Отмяна на разпоредби, които противоречат на принципа на равно третиране)

(2018/C 166/12)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Innsbruck

Страни в главното производство

Ищец: Georg Stollwitzer

Ответник: ÖBB Personenverkehr AG

Диспозитив

Член 45 ДФЕС и членове 2, 6 и 16 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба като разглежданата по главното производство, която, за да претърпи дискриминация, основана на възраст, породена от прилагането на национална правна уредба, зачита, за целите на класирането на работниците на дадено предприятие в таблицата на заплатите, само периодите на заетост, прослужени след навършването на 18-годишна възраст, претърпява с обратно действие тази възрастова граница по отношение на всички тези работници, но позволява да се зачете само опитът, придобит в предприятия, извършващи дейност в същия икономически сектор.

⁽¹⁾ ОВ С 428, 21.11.2016 г.

Решение на Съда (втори състав) от 21 март 2018 г. (преюдициално запитване от Najvyšší súd Slovenskej republiky — Словакия) — Volkswagen AG/Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

(Дело C-533/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Членове 167 — 171 — Право на приспадане на ДДС — Право на възстановяване на ДДС на данъчнозадължени лица, които не са установени в държавата членка по възстановяване — Член 178, буква а) — Подробни правила за упражняване на правото на приспадане на ДДС — Директива 2008/9/ЕО — Подробни правила за възстановяване на ДДС — Преклузивен срок — Принцип на данъчен неутралитет — ДДС, платен и фактуриран няколко години след доставката на разглежданите стоки — Отричане на право на възстановяване поради изтичане на преклузивен срок, започнал да тече, считано от датата на доставката на стоките)

(2018/C 166/13)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Страни в главното производство

Жалбоподател: Volkswagen AG

Ответник: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Диспозитив

Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, съгласно която при обстоятелства като разглежданите в главното производство, при които на данъчнозадълженото лице е фактуриран данък върху добавената стойност (ДДС), платен от него няколко години след доставката на разглежданите стоки, правото на възстановяване на ДДС е отказано с мотива, че преклузивният срок според посочената правна уредба за упражняване на това право започнал да тече, считано от датата на доставката, и изтекъл преди подаването на заявлението за възстановяване.

⁽¹⁾ ОВ С 22, 23.1.2017 г.

Решение на Съда (голям състав) от 20 март 2018 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — *Garlsson Real Estate SA*, в ликвидация, *Stefano Ricucci, Magiste International SA/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)*

(Дело C-537/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2003/6/ЕО — Манипулиране на пазара — Санкции — Национална правна уредба, която предвижда административна и наказателноправна санкция за едно и също деяние — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 50 — Принцип *ne bis in idem* — Наказателноправен характер на административната санкция — Наличие на едно и също престъпление — Член 52, параграф 1 — Ограничения на принципа *ne bis in idem* — Условия)

(2018/C 166/14)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподатели: *Garlsson Real Estate SA*, в ликвидация, *Stefano Ricucci, Magiste International SA*

Ответник: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Диспозитив

- 1) Член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която позволява да продължи производство за налагане на дадено лице на административна илуциствена санкция с наказателноправен характер за неправотерно поведение, съставляващо манипулиране на пазара, за което същото лице вече е осъдено с влязла в сила наказателна присъда, когато, с оглед на вредата, причинена на обществото от извършеното престъпление, тази присъда може да е достатъчна, за да се накаже по ефективен, съразмерен и възпиращ начин извършеното престъпление.
- 2) Принципът *ne bis in idem*, гарантиран в член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз, предоставя на частноправните субекти право, което е пряко приложимо в рамките на спор като разглеждания по главното производство.

⁽¹⁾ ОВ С 22, 23.1.2017 г.

Решение на Съда (първи състав) от 21 март 2018 г. (преюдициално запитване от Centrale Raad van Beroep — Нидерландия) — *J. Klein Schiphorst/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen*

(Дело C-551/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална сигурност — Споразумение между Европейската общност и Конфедерация Швейцария — Координация на системите за социална сигурност — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Членове 7, 63 и 64 — Обезщетения за безработица — Безработни лица, които отиват в друга държава членка — Запазване на правото на обезщетение — Продължителност)

(2018/C 166/15)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Centrale Raad van Beroep

Страни в главното производство

Жалбоподател: J. Klein Schiphorst

Ответник: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Диспозитив

Член 64, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална търка като разглежданата в главното производство, която изисква компетентната институция по принцип да отхвърля всички искания за удължаване над три месеца на срока за прехвърляне на обезщетенията за безработица, освен ако не приеме, че отхвърлянето на искането би довело до неоправдан резултат.

⁽¹⁾ ОВ С 30, 30.1.2017 г.

Решение на Съда (втори състав) от 14 март 2018 г. (преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus — Финландия) — Производство, образувано по жалба на Astellas Pharma GmbH

(Дело C-557/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2001/83/ЕО — Лекарствени продукти за хуманна употреба — Членове 28 и 29 — Децентрализирана процедура за издаване на разрешение за търговия с лекарствен продукт — Член 10 — Генеричен лекарствен продукт — Срок, в който са защитени данните за референтния лекарствен продукт — Правомощие на компетентните органи на съответните държави членки да определят началната дата на срока за защита — Правомощие на съдилищата на съответните държави членки да упражняват контрол върху определянето на началната дата на срока за защита — Ефективна съдебна защита — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47)

(2018/С 166/16)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Astellas Pharma GmbH

в присъствието на: Helm AG, Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus (Fimea)

Диспозитив

1) Член 28 и член 29, параграф 1 от Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба, изменена с Директива 2012/26/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че в рамките на децентрализирана процедура за издаване на разрешение за търговия с генеричен лекарствен продукт компетентният орган на участваща в тази процедура държава членка не може сам да определя началния момент на срока за защита на данните за референтния продукт, когато приема решение съгласно член 28, параграф 5 от същата директива относно пускането на посочения генеричен лекарствен продукт на пазара в тази държава членка.

- 2) Член 10 от Директива 2001/83, изменена с Директива 2012/26, във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че съд на участваща в децентрализирана процедура за разрешение за търговия държава членка, сезиран с жалба от притежателя на разрешение за търговия с референтния лекарствен продукт срещу решението за издаване на разрешение за търговия с генеричен лекарствен продукт в тази държава членка, взето от компетентния ѝ орган, има правомощие да упражнява контрол върху определянето на началния момент на срока за защита на данните за референтния лекарствен продукт. Този съд обаче не е компетентен да проверява дали предоставеното в друга държава членка първоначално разрешение за търговия с референтния лекарствен продукт е издадено в съответствие със същата директива.

⁽¹⁾ ОВ С 22, 23.1.2017 г.

Решение на Съда (пети състав) от 22 март 2018 г. (преюдициално запитване от Amtsgericht Nürtingen — Германия) — Наказателно производство срещу Faiz Rasool

(Дело C-568/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Платежни услуги — Директива 2007/64/ЕО — Член 3, букви д) и о) — Член 4, точка 3 — Приложение — Точка 2 — Приложно поле — Експлоатация на многофункционални терминални устройства, позволяващи тегленето на пари в брой в зали за хазартни игри — Съгласуваност на репресивната практика на националните органи — Отнемане в полза на държавата на суми, получени от незаконна дейност — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 17)

(2018/С 166/17)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Nürtingen

Страна в главното производство

Faiz Rasool

в присъствието на: Rasool Entertainment GmbH

Диспозитив

Член 4, точка 3 от Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 97/7/ЕО, 2002/65/ЕО, 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО и за отмяна на Директива 97/5/ЕО във връзка с точка 2 от приложението към нея трябва да се тълкува в смисъл, че услуга по теглене на пари в брой, която стопанисващ игрални зали предлага на клиентите си посредством инсталирани в тези зали многофункционални терминални устройства, не представлява „платежна услуга“ по смисъла на посочената директива, когато стопанисващият не извършва никаква операция по платежните сметки на посочените клиенти и дейностите, които извършва по този повод, се ограничават до предоставянето на разположение и зареждането с пари в брой на посочените терминални устройства.

⁽¹⁾ ОВ С 22, 23.1.2017 г.

Решение на Съда (шести състав) от 15 март 2018 г. — Европейска комисия/Чешка република

(Дело C-575/16) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължение на държава членка — Член 49 ДФЕС — Свобода на установяване — Нотариуси — Условие за гражданство — Член 51 ДФЕС — Участие в упражняването на публична власт)

(2018/C 166/18)

Език на производството: чешки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: Н. Støvlbæk и К. Walkerová)

Ответник: Чешка република (представители: М. Smolek, Т. Müller, Ј. Vláčil и А. Kasalická)

Диспозитив

- 1) Като е въвела условие за гражданство за достъпа до професията на нотариус, Чешката република не е изпълнила задълженията си, следващи от член 49 ДФЕС.
- 2) Осъжда Чешката република да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 22, 23.1.2017 г.

Решение на Съда (голям състав) от 20 март 2018 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Enzo Di Puma/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (C-596/16), Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)/Antonio Zecca (C-597/16)

(Съединени дела C-596/16 и C-597/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2003/6/ЕО — Търговия с вътрешна информация — Санкции — Национално законодателство, което предвижда административна и наказателноправна санкция за едно и също деяние — Сила на пресъдено нещо на влязла в сила присъда в административното производство — Влязла в сила оправдателна присъда за търговия с вътрешна информация — Ефективност на санкциите — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 50 — Принцип *ne bis in idem* — Наказателноправен характер на административната санкция — Наличие на едно и също престъпление — Член 52, параграф 1 — Ограничения на принципа *ne bis in idem* — Условия)

(2018/C 166/19)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Enzo Di Puma (C-596/16), Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (C-597/16)

Ответници: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (C-596/16), Antonio Zecca (C-597/16)

Диспозитив

Член 14, параграф 1 от Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 година относно търговията с вътрешна информация и манипулирането на пазара (пазарна злоупотреба), разглеждан в светлината на член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, съгласно която производството за налагане на административна илуцествена санкция с наказателноправен характер не може да продължи да се развива след влязла в сила оправдателна присъда, с която е установено, че не е извършено деянието, съставляващо престъпление съгласно законодателството относно търговията с вътрешна информация, въз основа на което е започнало и посоченото производство.

⁽¹⁾ ОВ С 63, 27.2.2017 г.

Решение на Съда (девети състав) от 15 март 2018 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Pitești — Румъния) — SC Cali Esprou SRL/Administrația Fondului pentru Mediu

(Дело C-104/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 94/62/ЕО — Опаковки и отпадъци от опаковки — Оползотворяване и рециклиране на отпадъците — Вноска в национален Фонд „Околна среда“ — Пускане на националния пазар на опакованите стоки и на опаковките, без да се променя видът ил — Принципът „загърсителят плаща“ — Качество на загърсителя)

(2018/С 166/20)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Pitești

Страни в главното производство

Жалбоподател: SC Cali Esprou SRL

Ответник: Administrația Fondului pentru Mediu

Диспозитив

Член 15 от Директива 94/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 1994 година относно опаковките и отпадъците от опаковки и приведените в действие от него принципи „загърсителят плаща“ допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която налага вноска на икономически оператор, който не променя вида на пусканите от него на пазара опаковки, изчислявана в зависимост от разликата в теглото между, от една страна, количеството отпадъци от опаковки, които съответстват на минималните цели за оползотворяване на енергия и за оползотворяване чрез рециклиране, и от друга страна, количеството на реално оползотворените или рециклираните отпадъци от опаковки.

⁽¹⁾ ОВ С 168, 29.5.2017 г.

Решение на Съда (десети състав) от 21 март 2018 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Cluj — Румъния) — Dănuț Podilă и др./Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „CFR Călători“ SA București (C-133/17), Costel Nicușor Mucea/SMDA Mureș Insolvency SPRL, синдик на SC Industria Sârmei SA Câmpia Turzii (C-134/17)

(Съединени дела C-133/17 и C-134/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 89/391/ЕИО — Безопасност и здраве на работниците на работното място — Определяне на видовете работа при особени или специфични условия — Оценка на рисковете за безопасността и здравето на работниците — Задължения на работодателя)

(2018/C 166/21)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Cluj

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Dănuț Podilă, Vasile Oniță, Dumitru Cornel Bara, Gheorghe Podilă, Alexandru Daniel Coneru, Mihai Călin Junc, Dănuț Bungău, Francisc Chudi, Ioan Iancu, Ionel Negruț, Dan Florin Roxin (C-133/17), Costel Nicușor Mucea (C-134/17)

Ответници: Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „CFR Călători“ SA București (C-133/17), SMDA Mureș Insolvency SPRL, синдик на SC Industria Sârmei SA Câmpia Turzii (C-134/17)

Диспозитив

Член 114, параграф 3 ДФЕС и членове 151 ДФЕС и 153 ДФЕС, както и Директива 89/391/ЕИО на Съвета от 12 юни 1989 година за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място трябва да се тълкуват в смисъл, че не се прилагат по отношение на национална правна уредба като обсъжданата в главното производство, установяваща стриктни срокове и процедури, при които националните съдилища нямат възможност да променят или да определят рисковата категория на полагания от работниците труд, от която зависи размерът на пенсията за осигурителен стаж и възраст на тези работници.

⁽¹⁾ ОВ С 202, 26.6.2017 г.

Определение на Съда (девети състав) от 22 февруари 2018 г. (преюдициално запитване от Commissione tributaria provinciale di Roma. — Luigi Bisignani/Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale 1 di Roma)

(Дело C-125/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 и член 99 от Процедурния правилник на Съда — Свободно движение на капитали — Членове 64 и 65 ДФЕС — Директива 2011/16/ЕС — Административно сътрудничество в данъчната област — Прехвърляне на капитали към града държава Ватикан — Задължение за деклариране на прехвърлянето на средства към или от чужбина — Отпяна)

(2018/C 166/22)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione tributaria provinciale di Roma

Страни в главното производство

Жалбоподател: Luigi Bisignani

Ответник: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale 1 di Roma

Диспозитив

Член 64, параграф 1 и член 65, параграф 1, буква а) ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която отменя окончателно нарушението, изразяващо се в недеklarиране на прехвърляне на средства към чужбина.

⁽¹⁾ ОВ С 213, 3.7.2017 г.

Преюдициално запитване от Justice de Paix du canton de Visé (Белгия), постъпило на 30 януари 2018 г. — Michel Schyns/Belfius Banque SA

(Дело C-58/18)

(2018/C 166/23)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Justice de Paix du canton de Visé

Страни в главното производство

Ищец: Michel Schyns

Ответник: Belfius Banque SA

Преюдициални въпроси

- а) Допуска ли член 5, параграф 6 от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити ⁽¹⁾ — който има за цел да способства за това потребителят да е в състояние да оцени дали предлаганият договор за кредит е адаптиран към нуждите му и финансовото му състояние — текста на член 15, първа алинея от Loi sur le crédit à la consommation (отменен и заменен с член VII.75 от Code de droit économique) — който предвижда, че кредиторите и кредитните посредници са длъжни при договорите за кредит, които обичайно предлагат или за сключването на които обичайно посредничат, да се стремят да предложат кредит, който по вид и размер е адаптиран в най-голяма степен към финансовото състояние на потребителя в момента на сключването на договора и към целта на кредита — с оглед на това, че последната разпоредба установява общо задължение за кредитора или кредитния посредник да се стреми да предложи кредит, който е адаптиран в най-голяма степен към потребителя, каквото задължение не се съдържа в текста на посочената директива?
- б) Допуска ли член 5, параграф 6 от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. относно договорите за потребителски кредити — който има за цел да способства за това потребителят да е в състояние да оцени дали предлаганият договор за кредит е адаптиран към нуждите му и финансовото му състояние — текста на член 15, втора алинея от Loi sur le crédit à la consommation (отменен и заменен с член VII.75 от Code de droit économique) — който предвижда, че кредиторът може да сключи договор за кредит само ако предвид информацията, с която разполага или с която би трябвало да разполага, и по-специално въз основа на справка по реда на член 9 от Loi du 10 août 2001 relative à la Centrale des crédits aux particuliers и въз основа на сведенията по член 10 трябва разумно да счита, че потребителят ще бъде в състояние да изпълни задълженията си по договора — с оглед на това, че от последната разпоредба следва, че самият кредитор трябва да реши вместо потребителя дали е уместно евентуално сключване на договор за кредит?

2. При отрицателен отговор на първия въпрос, трябва ли Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. относно договорите за потребителски кредити да се тълкува в смисъл, че винаги налага кредиторът и кредитният посредник да преценяват вместо потребителя дали е уместно евентуално сключване на договор за кредит?

⁽¹⁾ Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (Ю L 133, стр. 66).

**Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Италия),
постъпило на 1 февруари 2018 г. — Vitali SpA/Autostrade per l'Italia SpA**

(Дело C-63/18)

(2018/C 166/24)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Страни в главното производство

Жалбоподател: Vitali SpA

Ответник: Autostrade per l'Italia SpA

Преюдициален въпрос

Допускат ли принципите за свободата на установяване и свободното предоставяне на услуги съгласно членове 49 и 56 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), член 71 от Директива 2014/24 на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. ⁽¹⁾, в които не се предвиждат количествени ограничения за подизпълнители, както и общият за ЕС принцип на пропорционалност, прилагането на национална правна уредба в областта на обществените поръчки като италианската правна уредба, съдържаща се в член 105, параграф 2, трето изречение от Законодателен декрет № 50 от 18 април 2016 г., където се предвижда, че на подизпълнители не може да се възлага изпълнението на повече от 30 процента от общата стойност на договора за строителство, услуги или доставки?

⁽¹⁾ Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ L 94, стр. 65).

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 12 февруари 2018 г. — Idi Srl/Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

(Дело C-101/18)

(2018/C 166/25)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Въззивник: Idi Srl

Въззиваел: Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместимо ли е с член 45, параграф 2, букви а) и б) от Директива 2004/18/ЕО от 31 март 2004 г. ⁽¹⁾ да се счита, че има „висящо производство“, когато е налице просто молба на длъжника до компетентния съдебен орган за предпазен конкордат?
- 2) Съвместимо ли е с горепосочената правна уредба признанието на длъжника, че е в състояние на неплатежоспособност и че иска да подаде молба за „бланкетен“ предпазен конкордат (чиито характеристики са посочени по-горе) да се счита за основание за изключване от процедурата за възлагане на обществена поръчка, като по този начин се тълкува разширително понятието за „висящо производство“, предвидено в горепосочената правна уредба на Общността (член 45 от директивата) и в горепосочената национална правна уредба (член 38 от Законодателен декрет № 163-2006)?

⁽¹⁾ Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки (ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116 и поправка в ОВ L 182, 2008 г., стр. 282).

**Преюдициално запитване от Tribunal administratif de Montreuil (Франция), постъпило на
20 февруари 2018 г. — Sea Chefs Cruise Services GmbH/Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(Дело C-133/18)

(2018/C 166/26)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal administratif de Montreuil

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sea Chefs Cruise Services GmbH

Ответник: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Преюдициални въпроси

Трябва ли разпоредбите на член 20, [параграф 2] от Директива 2008/9/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 г. ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че с тях се въвежда правило за преклудиране — съгласно което данъчнозадължено лице от държава членка, искащо да му бъде възстановен данък върху добавената стойност от държава членка, в която то не е установено, не може да отстрани нередовностите в заявлението си за възстановяване в производството пред съда, разглеждащ данъчния спор, ако не е спазило срока за отговор на искане за предоставяне на информация, отправено от администрацията в съответствие с разпоредбите на [параграф 1] от същия член — или, напротив, в смисъл, че в рамките на правото на обжалване, предвидено в член 23 от посочената директива, и предвид принципите на неутралитет и на пропорционалност на данъка върху добавената стойност, данъчнозадълженото лице може да отстрани нередовностите в заявлението си в производството пред съда, разглеждащ данъчния спор?

⁽¹⁾ Директива 2008/9/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 година за определяне на подробни правила за възстановяването на данъка върху добавената стойност, предвидено в Директива 2006/112/ЕО, на данъчнозадължени лица, неустановени в държавата членка по възстановяване, но установени в друга държава членка (ОВ L 44, стр. 23).

Преюдициално запитване от Vestre Landsret (Дания), постъпило на 22 февруари 2018 г. —
Skatteministeriet/Estron A/S

(Дело C-138/18)

(2018/C 166/27)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Vestre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподател: Skatteministeriet

Ответник: Estron A/S

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли забележка 2, буква а) към глава 90 от Комбинираната номенклатура ⁽¹⁾ във връзка с общи правила № 1 и № 6 за тълкуване на КН да се тълкува в смисъл, че изразът „частите и принадлежностите, представляващи артикули, включени в която и да е от позициите на настоящата глава или на глави 84, 85 или 91“, се отнася до артикули, попадащи в четирицифрените позиции от тези глави, или забележката трябва да се тълкува като отнасяща се и до забележките към подпозициите (първите шест цифри) от глави 84, 85, 90 и 91?
- 2) Следва ли конектори като разглежданите в настоящия случай да бъдат класирани в подпозиция 8544 42 90 от КН, подпозиция 9021 40 00 от КН или подпозиция 9021 90 10 от КН?
- 3) Следва ли забележка 1, буква м) към раздел XVI да се тълкува в смисъл, че когато дадена стока е включена в глава 90, тя не може да бъде включена също и в глави 84 и 85?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, 1987 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3).

Преюдициално запитване от Audiencia Provincial de Almería (Испания), постъпило на 23 февруари
2018 г. — Banco Mare Nostrum S.A./Ignacio Jesús Berenguel Nieto y Carmen Sonia Salinas López

(Дело C-147/18)

(2018/C 166/28)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Audiencia Provincial de Almería

Страни в главното производство

Жалбоподател: Banco Mare Nostrum, S.A.

Ответници: Ignacio Jesús Berenguel Nieto y Carmen Sonia Salinas López

Преюдициални въпроси

- 1) Обявяването със съдебно решение на неравнопавна клауза за необвързваща по смисъла на Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори ⁽¹⁾ възпрепятства ли прилагането на всички последици, признати с решение [на Съда от 21 декември 2016 г., Gutiérrez Naranjo и др., C-154/15, C-307/15 и C-308/15, EU:C:2016:980]?

- 2) Принципите на диспозитивното начало, привеждането на доказателства от страните, силата на пресъдено нещо и забраната за *reformatio in pejus* изключват ли, ограничават ли или възпрепятстват прилагането на реституционните последици от обявяването на клауза за неравноправна по смисъла на Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори?
- 3) Ограничена ли е компетентността на второинстанционния съд поради обстоятелството, че първоинстанционното съдебно решение установява ограничени последици от обявяването на неравноправността, но това решение не е обжалвано от потребителя, а само от включилия общата клауза продавач или доставчик, който цели да оспори неравнопоставеността на клаузата или всички последици от обявяването на неравноправността?
- 4) Компетентността на второинстанционния съд включва ли възможността той да приложи всички последици, предвидени в Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година и установената по отношение на нея съдебна практика, дори ако изложената в исковата молба на потребителя първоначална претенция не обхваща всички последици, произтичащи от обявяването на въпросната клауза за неравноправна?

⁽¹⁾ ОВ L 95, 1993 г., стр. 25; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273.

Преюдициално запитване от Labour Court (Ирландия), постъпило на 27 февруари 2018 г. — Tomás Horgan, Claire Keegan/Minister for Education & Skills, Minister for Finance, Minister for Public Expenditure & Reform, Ирландия и Attorney General

(Дело C-154/18)

(2018/C 166/29)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Labour Court, Ireland

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Tomás Horgan, Claire Keegan

Ответници: Minister for Education & Skills, Minister for Finance, Minister for Public Expenditure & Reform, Ирландия и Attorney General

Преюдициални въпроси

1. Представлява ли непряка дискриминация, основана на възраст, по смисъла на член 2, [параграф 2], буква б) от Директива 2000/78/ЕО за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите ⁽¹⁾ въвеждането от държава членка, в качеството ѝ на работодател, на по-ниска скала на възнагражденията за новопостъпилите преподаватели в държавни училища, докато възнагражденията на заварените преподаватели остават непроменени, когато:
  - а) изменената скала на възнагражденията и предходната скала на възнагражденията се прилагат за всички преподаватели в съответните категории, независимо от тяхната възраст;
  - б) в момента, в който са били назначени и към тях са били приложени съответните скали, не е имало разлика във възрастовия профил между лицата в по-високо платената група и лицата в по-ниско платената група;
  - в) въвеждането на изменената скала е довело до значителна разлика в заплащането между две групи учители, които полагат труд с еднаква стойност;
  - г) средната възраст на лицата, обхванати от по-малко благоприятната скала на възнагражденията, е по-ниска от средната възраст на лицата, обхванати от първоначалната скала на възнагражденията;

- д) към момента, в който е въведена по-ниската скала на възнагражденията, държавната статистика показва, че 70 % от назначените учители са на възраст от или под 25 години и е признато, че това е типично за възростовия профил на постъпващите преподаватели в държавни училища за която и да е година; и
- е) преподавателите в държавни училища, които са постъпили през 2011 г. и след това, понасят явна икономическа неизгода в сравнение със своите колеги учители, назначени преди 2011 г.?
2. Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен, може ли въвеждането на по-ниската скала на възнаграждения да бъде обективно оправдано от изискването за постигане на средно- до дългосрочно структурно намаление в разходите за предоставяне на обществената услуга, като се вземат предвид бюджетните ограничения, пред които е изправена държавата, и/или значението на запазването на добри трудови отношения със заварените държавни служители?
3. Различен ли ще бъде отговорът на втория въпрос, ако държавата е можела да постигне равностойни икономии чрез намаляване на възнагражденията на всички учители в значително по-малък размер от намаляването, което е приложено само към новоназначените учители?
4. Различен ли ще бъде отговорът на втория и третия въпрос, ако решението да не се намалява скалата на възнагражденията, приложима за заварените учители, е било взето в съответствие с колективен трудов договор между правителството, като работодател, и професионалните съюзи, представляващи държавните служители, в който правителството е поело задължението да не намалява допълнително възнаграждението на заварените държавни служители, чиито възнаграждения вече са били намалени, и [с оглед на] последствията за трудовите отношения, които биха произтекли от неизпълнението на този договор, като се вземе предвид фактът, че новата скала на възнагражденията, въведена през 2011 г., не е била включена в този колективен трудов договор?

(¹) ОВ L 303, 2000 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7.

Преюдициално запитване от Justice de paix du troisième canton de Charleroi (Белгия), постъпило на 27 февруари 2018 г. — André Moens/Ryanair Ltd

(Дело C-159/18)

(2018/C 166/30)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Justice de paix du troisième canton de Charleroi

Страни в главното производство

Ищец: André Moens

Ответник: Ryanair Ltd

Преюдициални въпроси

Преюдициалното запитване, което се отнася до тълкуването на член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (¹), има следния текст:

- 1) Попада ли разглежданото в настоящия спор обстоятелство, а именно разливането на бензин върху писта за излитане, довело до нейното затваряне, в обхвата на понятието „събитие“ по смисъла на точка 22 от решение от 22 декември 2008 г., Wallentin-Hermann (C-549/07, EU:C:2008:771) или в обхвата на понятието „извънредно обстоятелство“ по смисъла на съображение 14 от споменатия регламент съгласно тълкуването му в решение от 31 януари 2013 г., McDonagh (C-12/11, EU:C:2013:43) или тези две понятия се припокриват;

- 2) Трябва ли член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 да се тълкува в смисъл, че събитие като разглежданото в настоящия спор, а именно разливането на бензин върху писта за излитане, довело до нейното затваряне, трябва да се счита за събитие, присъщо на нормалното упражняване на дейността на въздушния превозвач и следователно не би могло да се квалифицира като „извънредно обстоятелство“, което може да освободи въздушния превозвач от задължението му за обезщетяване на пътниците в случай на голямо закъснение на извършен полет;
- 3) Ако събитие като разглежданото в настоящия спор, а именно разливането на бензин върху писта за излитане, довело до нейното затваряне, следва да се счита за „извънредно обстоятелство“, трябва ли от това да се заключи, че за въздушния превозвач то представлява „извънредно обстоятелство“, което не е могло да бъде избегнато, дори да са били взети всички необходими мерки?

⁽¹⁾ ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 012, стр. 218.

**Преюдициално запитване от Court of Appeal (Ирландия), постъпило на 2 март 2018 г. — Atif Mahmood, Shabina Atif, Mohammed Ahsan, Noor Habib, Mohammed Haroon, Nik Bibi Haroon/
Minister for Justice and Equality**

(Дело C-169/18)

(2018/C 166/31)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal (Ireland)

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Atif Mahmood, Shabina Atif, Mohammed Ahsan, Noor Habib, Mohammed Haroon, Nik Bibi Haroon

Ответник: Minister for Justice and Equality

Преюдициални въпроси

- 1) Преди да се анализират изложените във въпроси 2, 3 и 4 евентуални обосновки, нарушава ли държава членка член 5, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО ⁽¹⁾ (наричана по-нататък „Директивата от 2004 г.“) — изискващ възможно най-бързо издаване на визи за съпруга/съпругата и за членовете на семейството на гражданин на Съюза, който упражнява или възнамерява да упражни правото си на свободно движение във въпросната държава членка — ако забави разглеждането на такова заявление с 12 месеца или повече?
- 2) Без да се засяга отговорът на въпрос 1, може ли да се счита, че забавяне на разглеждането или на постановяването на решение по заявление за издаване на виза по член 5, параграф 2 — което забавяне се дължи на необходимостта да се извърши по-специално цялостна проверка, за да се гарантира, че заявлението не е основано на невярна информация или че не представлява злоупотреба с право, в това число и че не става въпрос за фиктивен брак — е обосновано с оглед на член 35 от Директивата от 2004 г. или поради други съображения и че следователно не представлява нарушение на член 5, параграф 2?
- 3) Без да се засяга отговорът на въпрос 1, може ли да се счита, че забавяне на разглеждането или на постановяването на решение по заявление за издаване на виза по член 5, параграф 2 — което забавяне се дължи на необходимостта да се извърши цялостна проверка и проверка за сигурност на лицата от някои трети страни поради специфични опасения, свързани със сигурността, спрямо пристигащите от тези трети страни пътници — е обосновано с оглед на член 35 от Директивата от 2004 г. или поради други съображения и че следователно не представлява нарушение на член 5, параграф 2?

- 4) Без да се засяга отговорът на въпрос 1, може ли да се счита, че забавяне на разглеждането или на постановяването на решение по заявление за издаване на виза по член 5, параграф 2 — което забавяне се дължи на внезапно и неочаквано нарастване на броя на такива заявления от определени трети страни, като се смята, че това представлява реална опасност за сигурността — е обосновано и че следователно не представлява нарушение на член 5, параграф 2?

⁽¹⁾ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, 2004 г., стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).

Преюдициално запитване от Tribunal de première instance de Liège (Белгия), постъпило на 5 март 2018 г. — Jean Jacob, Dominique Lennertz/État belge

(Дело C-174/18)

(2018/C 166/32)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance de Liège

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Jean Jacob, Dominique Lennertz

Ответник: État belge

Преюдициален въпрос

Допуска ли член 39 от Договора за Европейския съюз като последица от прилагането на белгийската данъчна уредба, и по-конкретно на член 155 от CIR 1992, независимо дали се прилага или не циркулярното писмо от 12 март 2008 г. № Ci. RH.331/575.420, люксембургските пенсии на жалбоподателя, освободени от данъчно облагане по силата на член 18 от Спогодбата за избягване на двойното данъчно облагане между Белгия и Люксембург, да се отчитат при изчисляването на размера на белгийския данък, тези пенсии да служат като основа за предоставянето на предвидените в CIR 1992 данъчни предимства, въпреки че не би трябвало да се включват поради пълното им освобождаване от данъчно облагане съгласно Спогодбата за избягване на двойното данъчно облагане, и правото на ползване на тези данъчни предимства, като например освобождаване от данъчно облагане на част от доходите, дългосрочни спестявания, разходи, платени с ваучери за услуги, разходи с цел реализиране на икономии на енергия в жилището и защита на същото срещу кражби или пожар, дарения на жалбоподателя, да бъде отчасти изгубено, намалено или предоставено в по-малка степен, отколкото ако и двамата жалбоподатели имаха доходи с белгийски източник, които от своя страна подлежат на данъчно облагане в Белгия и не са освободени от данъчно облагане, поради което могат в пълна степен да усвоят всички данъчни предимства?

Преюдициално запитване от Justice de paix de Schaerbeek (Белгия), постъпило на 13 март 2018 г. — Société nationale de chemins de fer belges (SNCB)/Gherasim Sorin Rusu

(Дело C-190/18)

(2018/C 166/33)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Justice de paix de Schaerbeek

Страни в главното производство

Жалбоподател: Société nationale de chemins de fer belges (SNCB)

Ответник: Gherasim Sorin Rusu

Преюдициален въпрос

Приложими ли са Директива 93/13/ЕИО на Съвета относно неравноправните клаузи в потребителските договори ⁽¹⁾ и Регламент № 1371/2007 на Европейския парламент и на Съвета относно правата и задълженията на пътниците, използващи железопътен транспорт ⁽²⁾ към отношенията между SNCB и пътниците, които са хванати без валиден документ за превоз?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273 и поправка в ОВ L 293, 2014 г., стр. 59).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1371/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 година относно правата и задълженията на пътниците, използващи железопътен транспорт (ОВ L 315, стр. 14 и поправка в ОВ L 102, 2015 г., стр. 97).

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 22 март 2018 г. — Shire Pharmaceuticals Ireland/ЕМА

(Дело T-80/16) ⁽¹⁾

(Лекарствени продукти за хуманна употреба — Валидиране на заявление за обозначение като лекарствен продукт сирак — Съществена полза — Решение на ЕМА, с което отказва да валидира заявлението за обозначение като лекарствен продукт сирак — Член 3, параграф 1, буква б) и член 5, параграфи 1, 2 и 4 от Регламент (ЕО) № 141/2000)

(2018/С 166/34)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd (Дъблин, Ирландия) (представители: D. Anderson, QC, M. Birdling, Barrister, G. Castle и S. Cowlshaw, solicitors)

Ответник: Европейска агенция по лекарствата (ЕМА) (представители: T. Jabłoński, N. Rampal Olmedo и M. Tovar Gomis)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Европейска комисия (представители: K. Petersen и A. Sipos)

Предмет

Искане на основание член 263 от ДФЕС за отмяна на решението на ЕМА от 15 декември 2015 г., с което агенцията отказва да валидира заявлението, подадено от Shire Pharmaceuticals Ireland, за обозначаването на Idursulfase-IT като лекарствен продукт сирак.

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Европейската агенция по лекарствата (ЕМА) от 15 декември 2015 г., с което същата отказва да валидира заявлението, подадено от Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd, за обозначаването на Idursulfase-IT като лекарствен продукт сирак.
- 2) Осъжда ЕМА да понесе собствените си съдебни разноски, както и тези на Shire Pharmaceuticals Ireland.
- 3) Европейската комисия понася собствените си съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 136, 18.4.2016 г.

Решение на Общия съд от 22 март 2018 г. — Popotas/Омбудсман

(Дело T-581/16) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Покана за заявяване на интерес — Главен секретар в кабинета на Европейския омбудсман — Становище на Консултативния комитет — Неотчитане на това становище — Нарушение на процедурата за подбор — Явни грешки в преценката — Равно третиране — Принцип на добра администрация — Отговорност)

(2018/С 166/35)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Costas Popotas (Люксембург, Люксембург) (представители: V. Christianos и S. Paliou, адвокати)

Отговорник: Европейски омбудсман (представители: L. Papadias, P. Dyrberg и A. Antoniadis, подпомагани от адв. A. Duron)

Предмет

Жалба на основание член 270 ДФЕС, с която се иска, от една страна, отмяна на решението за назначаване на г-жа G. на длъжността главен секретар в кабинета на Европейския омбудсман, на решението на Омбудсмана от 9 ноември 2015 г., с което се отхвърлят подадените по административен ред жалби от жалбоподателя срещу посоченото решение, както и на решението на Омбудсмана жалбоподателят да не бъде поканен на събеседване, и от друга страна, искане за поправка на вредите, за които жалбоподателят твърди, че е претърпял в резултат на тези решения

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н Costas Popotas и Европейския омбудсман да понесат направените от тях съдебни разноски

⁽¹⁾ ОВ С 191 от 30.5.2016 г. (делото е образувано първоначално пред Съда на публичната служба на Европейския съюз под номер F-10/16 и е прехвърлено на Общия съд на Европейския съюз на 1.9.2016 г.).

Решение на Общия съд от 22 март 2018 г. — Agricola J.M./EUIPO — Miguel Torres (CLOS DE LA TORRE)

(Дело T-806/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „CLOS DE LA TORRE“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „TORRES“ — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Вероятност от объркване)

(2018/С 166/36)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Agricola J.M., SL (Жирона, Испания) (представител: J. Clos Creus, адвокат)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: J. Crespo Carrillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Miguel Torres, SA (Вилафранка дел Пенедес, Испания) (представител: J. Güell Serra, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 28 юли 2016 г. (преписка R 2099/2015-5) относно производство по възражение между Miguel Torres и Agricola J.M.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда *Agricola J.M., SL* да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 14, 16.1.2017 г.

Решение на Общия съд от 22 март 2018 г. — Dometic Sweden/EUIPO (MOBILE LIVING MADE EASY)

(Дело T-235/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „MOBILE LIVING MADE EASY“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Задължение за лотивиране — Член 75 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 94 от Регламент 2017/1001)

(2018/C 166/37)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Dometic Sweden AB (Солна, Швеция) (представители: R. Furneaux и E. Humphreys, Solicitors)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: G. Sakalaite-Orlovskiene и J. Ivanauskas)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 13 февруари 2017 г. (преписка R 1832/2016-2) относно заявка за регистрация на словния знак „MOBILE LIVING MADE EASY“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда *Dometic Sweden AB* да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 195, 19.6.2017 г.

Определение на Общия съд от 19 март 2018 г. — Pio De Bragança/EUIPO — Ordem de São Miguel da Ala (QUIS UT DEUS)

(Дело T-229/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „QUIS UT DEUS“ — Липса на искане за подновяване на регистрацията на марката — Зачистване на марката с изтичането на срока на регистрацията — Липса на основание за произнасяне)

(2018/C 166/38)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Duarte Pio De Bragança (Синтра, Португалия) (представител: J. Sardinha, адвокат)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: E. Zaera Cuadrado)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Ordem de São Miguel da Ala (Лисабон, Португалия) (представител: J. Motta Veiga, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 26 февруари 2016 г. (преписка R 621/2015-2), постановено в производство по отмяна със страни Duarte Pio De Bragança и Ordem de São Miguel da Ala.

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по същество по жалбата.
- 2) Всяка страна понася направените от нея съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 270, 25.7.2016 г.

Определение на Общия съд от 16 март 2018 г. — Kik Textilien und Non-Food/EUIPO — FF Group Romania (_kix)

(Дело T-822/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „_kix“ — Оттегляне на обжалваното решение — Отпадане на предмета на спора — Липса на основание за произнасяне — Член 173, параграфи 1 и 2 от Процедурния правилник — Встъпване на другата страна в производството пред апелативния състав — Писмен отговор, представен след изтичане на срока)

(2018/C 166/39)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Kik Textilien und Non-Food GmbH (Бьонен, Германия) (представители: S. Körber и L. Pechan, avocats)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: K. Zajfert и A. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: FF Group Romania SRL (Букурещ, Румъния) (представител: A. Cavescu, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 6 септември 2016 г. (преписка R 2323/2015-4), постановено в производство по възражение със страни Kik Textilien und Non-Food и FF Group Romania

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по жалбата.

- 2) Осъжда Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) да понесе направените от нея съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от KiK Textilien und Non-Food GmbH.
- 3) FF Group Romania понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 22, 23.1.2017 г.

**Определение на Общия съд от 15 март 2018 г. — Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo/
Комисия**

(Дело T-130/17) ⁽¹⁾

**(Жалба за отмяна — Вътрешен пазар на природен газ — Директива 2009/73/ЕО — Решение на
Комисията за изменение на условията за изключване на газопровод OPAL от правилата на
Съюза относно достъпа на трети лица (ТРА) и тарифните регулации — Липса на пряко
засягане — Недопустимост)**

(2018/С 166/40)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (Варшава, Полша) (представител: М. Jeżewski, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: О. Veunet и К. Herrmann)

Предмет

Жалба на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение С(2016) 6950 окончателен на Комисията от 28 октомври 2016 година за изменение на условията за изключване на газопровода OPAL от обхвата на задължението за прилагане на правилата за достъп на трети лица (ТРА) и тарифните регулации съгласно Директива 2003/55/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2003 година относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и отменяне на Директива 98/30/ЕО (ОВ L 176, 2003 г., стр. 57; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 80).

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Липсва основание за произнасяне по молбите за встъпване.
- 3) Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия, включително съдебните разноски, свързани с обезпечителното производство.
- 4) Федерална република Германия понася направените от нея съдебни разноски, свързани с обезпечителното производство.
- 5) Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo, Комисията, Федерална република Германия, Европейският парламент, Съветът на Европейския съюз, OPAL Gastransport GmbH & Co. KG и Gazprom Ekspor LLC понасят направените от всеки от тях съдебни разноски във връзка с молбите за встъпване.

⁽¹⁾ ОВ С 121, 18.4.2017 г.

**Определение на председателя на Общия съд от 20 март 2018 г. — Hércules Club de Fútbol/Комисия
(Дело T-134/17 R)**

(Обезпечително производство — Достъп до документи — Документи относно административно производство, предшестващо приетането на решение на Комисията относно държавната помощ, приведена в действие от Испания в полза на три професионални футболни клуба — Право на защита — Отказ на достъп — Молба за постановяване на временни мерки — Липса на неотложност)

(2018/C 166/41)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Hércules Club de Fútbol, SAD (Аликанте, Испания) (представители: S. Rating и Y. Martínez Mata, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално В. Stromsky, G. Luengo и P. Němečková, а впоследствие J. Vaquero Cruz, G. Luengo и P. Němečková)

Предмет

Молба на основание членове 278 ДФЕС и 279 ДФЕС с цел да се разпорежи на Комисията да даде достъп до документите, съдържащи се в преписката относно Държавна помощ SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP), предоставена от Испания на Valencia Club de Fútbol SAD, на Hércules Club de Fútbol и на Elche Club de Fútbol SAD, доколкото те засягат жалбоподателя и имат основно значение за адекватната защита на неговите интереси

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

Жалба, подадена на 22 февруари 2018 г. — Universität Koblenz-Landau/Комисия и Изпълнителна агенция за образование, аудио-визия и култура

(Дело T-108/18)

(2018/C 166/42)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Universität Koblenz-Landau (Майнц, Германия) (представители: C. von der Lühe и I. Michel, Rechtsanwälte)

Ответници: Европейска комисия и Изпълнителна агенция за образование, аудио-визия и култура

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решение на ответника № OF/2016/0720-EACEA UKOLD от 21 декември 2017 г.,
- да отмени решение на ответника № OF/2016/0720 от 7 февруари 2018 г.,

- да спре принудителното изпълнение на решенията на ответника № OF/2016/0720 от 21 декември 2017 г. и от 7 февруари 2018 г., както и дебитно известие № 3241802552 на ответника от 13 февруари 2018 г. до приключването с влязло в сила решение на производството по обжалване, в което се иска отмяна на обжалваните с настоящата жалба решения, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание: нарушение на принципа за гарантиране на правото на изслушване

Жалбоподателят оспорва приемането на прибързано окончателно решение, макар да е било известно, че в момента на приемане на решението жалбоподателят не по своя вина обективно не е могъл да представи поисканите документи, за да докаже правомерното използване на средствата. Освен това невиновната обективна невъзможност да се представят допълнителна информация и доказателства е била само временна.

2. Второ основание: неправилно прилагане на европейското право

В допълнение разпорежданията за връщане на средствата били в нарушение на член 5, параграф 4 ДФЕС, както и на член 135, параграф 4 от Финансовия регламент и на споразумението между страните, тъй като не били налице предпоставките да се иска връщане на средствата.

3. Трето основание: ненадлежно мотивиране на мерките за връщане на средствата

В разпорежданията за връщане на средствата се съдържат само повърхностни общи обяснения без конкретни пояснения и поради това съдържанието им не било разбираемо.

4. Четвърто основание: нарушение на принципа за пропорционалност

Искането за връщане на цялата сума може да е само *ultima ratio* при особени изключителни обстоятелства, които в настоящия случай не били налице.

Жалба, подадена на 22 февруари 2018 г. — Grange Backup Power/Комисия

(Дело T-110/18)

(2018/C 166/43)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Grange Backup Power Ltd (Дъблин, Ирландия) (представители: M. Segura Catalán и M. Clayton, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение C(2017) 7789 окончателен на Комисията от 24 ноември 2017 г. относно механизма за осигуряване на капацитет на Ирландия (SA.44464 (2017/N), изпълняван от Ирландия,
- да отмени Решение C(2017) 7794 окончателен на Комисията от 24 ноември 2017 г. относно механизма за осигуряване на капацитет на Северна Ирландия (SA.44465 (2017/N), изпълняван от Обединеното кралство, и
- да осъди Комисията за заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага едно основание, изведено от обстоятелството, че Комисията не открива официалната процедура по разследване, предвидена в член 108, параграф 2 ДФЕС и член 4, параграф 4 от Процедурния регламент⁽¹⁾, въпреки изтъкнатите съмнения за съвместимостта на механизма за заплащане за осигуряване на капацитет (наричан по-нататък „CRM“) на целия остров с правилата за държавната помощ и за вътрешния пазар, като така лишава жалбоподателя от процесуалните му права. Това основание е разделено на четири части:

- в първата част се посочва наличието на сериозни трудности, засвидетелствани от продължителността и обстоятелствата на производството,
- във втората част се твърди, че Комисията е следвало да има съмнения относно съответствието с ДФЕС на механизма за финансиране в рамките на механизма за заплащане за осигуряване на капацитет,
- в третата част се твърди, че Комисията е следвало да има съмнения относно съвместимостта на CRM с вътрешния пазар, по-специално с Насоките относно държавната помощ за опазване на околната среда и за енергетика за периода 2014 — 2020 г.⁽²⁾,
- в четвъртата част на основанието жалбоподателят твърди, че при преценката си на механизма за заплащане за осигуряване на капацитет Комисията е следвало да има съмнения във връзка с последиците от нотификацията от Обединеното кралство за излизането му от Европейския съюз.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

⁽²⁾ Съобщение на Комисията — Насоки относно държавната помощ за опазване на околната среда и за енергетика за периода 2014 — 2020 г. (ОВ С 200, 2014 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 1 март 2018 г. — Kuota International/EUIPO — Sintema Sport (K)

(Дело T-136/18)

(2018/C 166/44)

Език на жалбата: френски

Страни

Жалбоподател: Kuota International Corp. Ltd (Британски Вирджински острови) (представител: С. Herissay Ducamp, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Sintema Sport Srl (Албиате, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „K“ — марка на Европейския съюз № 11 380 771

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 15 декември 2017 г. по преписка R 3111/2014-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима,

- да отмени обжалваното решение, доколкото в него се приема, че жалбоподателят не е доказал наличието на недобросъвестност и че предявеният на основание член 59, параграф 1, буква б) от Регламент № 2017/1001 иск за обявяване на недействителност не може да бъде уважен,
- да обяви марка на Европейския съюз № 11 380 771 за недействителна на основание член 59, параграф 1, буква б) от Регламент № 2017/1001,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 59, параграф 1, буква б) от Регламент № 2017/1001.

Жалба, подадена на 2 март 2018 г. — Chrome Hearts/EUIPO — Shenzhen Van St. Lonh Jewelry (Изображение на кръст)

(Дело T-137/18)

(2018/C 166/45)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Chrome Hearts LLC (Холивуд, Калифорния, Съединени щати) (представител: M. de Justo Bailey, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Shenzhen Van St. Lonh Jewelry Co. Ltd (Шенжен, Китай)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз (Изображение на кръст) — заявка за регистрация № 13 845 871

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 19 декември 2017 г. по преписка R 766/2017-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени частично обжалваното решение,
- да осъди EUIPO (и встъпилата страна, ако се яви по делото) да заплатят съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 94, параграф 1 от Регламент № 2017/1001,

- Нарушение на член 95, параграф 1 от Регламент № 2017/1001,
- Нарушение на член 8, параграф 5 от Регламент № 2017/1001,
- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 2017/1001 по отношение на оспорваните стоки „препарати за ароматизиране на въздуха“ и „пасти за зъби“.

Иск, предявен на 1 март 2018 г. — APG Intercon и др./Съвет и др.

(Дело T-147/18)

(2018/C 166/46)

Език на производството: английски

Страни

Ищци: APG Intercon Ltd (Никозия, Кипър) и 147 други ищци (представители: A. Markides, K. Scordis, A. Gavrielides, C. Velaris, C. Velaris, lawyers, A. Robertson QC (Queen's Counsel) и G. Rothschild, Barrister)

Ответници: Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия, Европейска централна банка, Еврогрупа (представявана от Съвета на Европейския съюз) и Европейски съюз (представяван от Европейската комисия)

Искания на ищците

Ищците искат от Общия съд:

- да осъди ответниците да им платят сумите, посочени в таблицата, приложена към исковата молба, както и лихви, считано от 26 март 2013 г., до постановяването на решението на Общия съд, като обезщетение за претърпените вреди в резултат на решенията на Еврогрупата във връзка с оздравяването на Surgus Popular Bank Public Co Ltd (наричана по-нататък „Laiki Bank“), оздравяването със собствени средства на Bank of Surgus Public Company Limited (наричана по-нататък „Bank of Surgus“) и продажбата на активи и клонове на посочените банки в Гърция, и/или в резултат на предоставянето на спешна помощ за осигуряване на ликвидност на Laiki Bank със съгласието на Европейската централна банка и последващото прехвърляне на съответния пасив на Bank of Surgus под ръководството на Европейската централна банка,

или при условията на евентуалност:

- да обяви, че ответниците носят извъндоговорна отговорност и да определи производството, по което да се установи действително понесената от ищците загуба, подлежаща на възстановяване,

и във всички случаи:

- да осъди ответниците да заплатят съдебните разноски, направени от ищците в настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищците излагат две основания.

1. Първо основание — нарушение на основния принцип на равно третиране и недопускане на дискриминация:

- налице е неправомерна дискриминация между кредиторите на Laiki Bank и/или между кредиторите на Bank of Surgus в резултат на мерките, приети от институциите на Европейския съюз,
- посочените нарушения са достатъчно съществени, тъй като институциите явно и сериозно са нарушили пределите на правото си на преценка, и
- съществува пряка причинно-следствена връзка между нарушенията и претърпените от ищците вреди.

2. Второ основание — нарушение на основния принцип на закрила на правото на собственост:

- правото на собственост на ищите вложители е отнето в резултат на мерките, приети от институциите на Европейския съюз,
- ищите вложители не са получили справедливо обезщетение за претърпените загуби, в нарушение на основния принцип на закрила на правото на собственост,
- посочените нарушения са достатъчно съществени, тъй като институциите явно и сериозно са нарушили пределите на правото си на преценка, и
- съществува пряка причинно-следствена връзка между нарушенията и претърпените от ищите вреди.

Жалба, подадена на 2 март 2018 г. — UE/Комисия

(Дело T-148/18)

(2018/C 166/47)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: UE (представители: S. Rodrigues и A. Champetier, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Комисията от 20 ноември 2017 г., с което се отхвърля искането му за обезщетение на претърпените вреди,
- да присъди обезщетение за претърпените по вина на ответника неимуществени вреди, оценени на сумата от 10 000 EUR,
- да разпреди възстановяване на направените от жалбоподателя съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание е, че ответникът нарушил принципа на добра администрация и установения в член 41 от Хартата принцип на разумния срок.
2. Второто основание е, че жалбоподателят спазил принципа на разумния срок при подаването на молбата за помощ.

Иск, предявен на 7 март 2018 г. — Scordis, Papapetrou & Co и др./Съвет и др.

(Дело T-179/18)

(2018/C 166/48)

Език на производството: английски

Страни

Ищци: Scordis, Papapetrou & Co LLC (Никозия, Кипър) и 5 други лица (представители: A. Markides, lawyer, A. Robertson, QC, и G. Rothschild, barrister)

Ответници: Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия, Европейска централна банка, Еврогрупа (представявана от Съвета на Европейския съюз) и Европейски съюз (представяван от Европейската комисия)

Искания

Ищците искат от Общия съд:

- да осъди ответниците да платят на ищците сумите, посочени в приложената към исковата молба таблица, ведно с лихви, считано от 26 март 2013 г. до постановяването на решение на Общия съд, като обезщетение за вредите, които са претърпели от решенията на Еврогрупата за оздравяване на Curgus Popular Bank Public Co Ltd (наричана по-нататък „Laiki Bank“), за споделяне на загубите на Bank of Curgus Public Company Limited (наричана по-нататък „Bank of Curgus“) и за продажба на активите и дейността на споменатите банки в Гърция и/или като обезщетение за вредите, които са претърпели от предоставянето на извънредно ликвидно улеснение на Laiki Bank със съгласието на Европейската централна банка и последвалото прехвърляне в управлението на Европейската централна банка на съответната отговорност върху Bank of Curgus,

или, при условията на евентуалност:

- да установи извъндоговорната отговорност на ответниците и да определи процедурата, по която следва да се установят действително претърпените от ищците загуби,

и при всички обстоятелства:

- да осъди ответниците да заплатят съдебните разноски, направени от ищците в настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищците излагат две основания, които по същество са идентични или сходни с тези по дело T-147/18, APG Intercon и др./Съвет и др.

Иск, предявен на 12 март 2018 г. — VL и др./Парламент

(Дело T-183/18)

(2018/C 166/49)

Език на производството: английски

Страни

Ищци: VL, VM, VN и VO (представители: P. de Bandt, M. Gherghinaru и J. Probst, lawyers)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Ищците искат от Общия съд:

- да разпреди на ответника на основание на член 89 от Процедурния правилник на Общия съд да представи запис от въпросната пленарна сесия,
- да обяви настоящия иск за обезщетение за допустим и основателен, с оглед на което:
  - i. да осъди ответника да обезщети VL за имуществените и неимуществените вреди, които последният е претърпял поради неправомерното поведение и небрежност на ответника,
  - ii. да осъди ответника да обезщети VM, VN и VO за имуществените и неимуществените вреди, които същите са претърпели поради неправомерното поведение и небрежност на ответника,

- да проведе съдебното заседание при закрити врата в съответствие с член 31 от Статута на Съда на ЕС и член 109 от Процедурния правилник на Общия съд, в случай че Общият съд реши, че в конкретния случай провеждането на съдебно заседание е необходимо, и
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски, свързани с настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищците твърдят, че:

- ответникът нарушил членове 31 и 35 от Хартата на основните права на Европейския съюз и като цяло общото задължение за полагане на старание и дължима грижа, тъй като не осигурил на VL справедливи и равни условия на труд, както и подходящи медицински грижи и помощ,
- поради неправомерното поведение на ответника VL претърпял имуществени вреди, изразяващи се в намаляване на (настоящите му и бъдещи) професионални доходи, и неимуществени вреди, изразяващи се в необратимо и тежко влошаване на физическото и психическото му състояние, а също и в много сериозно засягане на политическата и академичната му кариера и на социалния и личния му живот,
- поради неправомерното поведение на ответника VM претърпял имуществени вреди, изразяващи се в загуба на доходи, и
- поради неправомерното поведение на ответника VM, VN и VO претърпели както имуществени вреди, изразяващи се в плащане на различни административни и правни разноски и на ежемесечни разходи за обслужване от медицинска сестра, така и неимуществени вреди.

Жалба, подадена на 9 март 2018 г. — VP/Cedefop

(Дело T-187/18)

(2018/C 166/50)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: VP (представител: L. Levi, адвокат)

Ответник: Европейски център за развитие на професионалното обучение (Cedefop)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима и основателна,
- да отмени решението на ответника от 12 май 2017 г., с което отхвърля искането на жалбоподателя трудовият му договор да бъде подновен за неопределен срок,
- да отмени решението на ответника от 1 декември 2017 г., с което отхвърля жалбата по административен ред, подадена от жалбоподателя на 9 август 2017 г. срещу решението от 12 май 2017 г.,
- да присъди обезщетение за претърпените от жалбоподателя неимуществени вреди, оценени *ex aequo et bono* на 100 000 (сто хиляди) EUR,
- да присъди обезщетение за претърпените от жалбоподателя имуществени вреди, и
- да разпореди възстановяването на всички разноски, понесени от жалбоподателя във връзка с производството по настоящата жалба.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните основания: решението на ответника да не подновява трудовия договор на жалбоподателя е прието в нарушение на правото на изслушване, на задължението за полагане на грижа, на задължението за мотивиране и на задължението за изслушване на прекия висшестоящ; това решение е опорочено поради явна грешка в преценката и злоупотреба с власт.

Иск, предявен на 12 март 2018 г. — Papaconstantinou и др./Съвет и др.**(Дело T-188/18)**

(2018/C 166/51)

*Език на производството: английски***Страни**

Ищци: Papaconstantinou и 722 други лица (представители: A. Markides, M. Ioannides, C. Velaris и C. Velaris, lawyers, A. Robertson, QC, и G. Rothschild, Barrister)

Ответници: Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия, Европейска централна банка, Еврогрупа (представявана от Съвета на Европейския съюз) и Европейски съюз (представяван от Европейската комисия)

Искания

Ищците искат от Общия съд:

— да осъди ответниците да платят на ищците сумите, посочени в приложената към исковата молба таблица, ведно с лихви, считано от 26 март 2013 г. до постановяването на решение на Общия съд, като обезщетение за вредите, които са претърпели от решенията на Еврогрупата за оздравяване на Surgus Popular Bank Public Co Ltd (наричана по-нататък „Laiki Bank“), за споделяне на загуби на Bank of Surgus Public Company Limited (наричана по-нататък „Bank of Surgus“) и за продажба на активите и дейността на споменатите банки в Гърция и/или като обезщетение за вредите, които са претърпели от предоставянето на извънредно ликвидно улеснение на Laiki Bank със съгласието на Европейската централна банка и последвалото прехвърляне в управлението на Европейската централна банка на съответната отговорност върху Bank of Surgus,

или, при условията на евентуалност:

— да установи извъндоговорната отговорност на ответниците и да определи процедурата, по която следва да се установят действително претърпените от ищците загуби,

и при всички обстоятелства:

— да осъди ответниците да заплатят съдебните разноски, направени от ищците в настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищците излагат две основания, които по същество са идентични или сходни с тези по дело T-147/18, APG Intercon и др./Съвет и др.

Жалба, подадена на 15 март 2018 г. — Lipitalia 2000 и Assograssi/Комисия**(Дело T-189/18)**

(2018/C 166/52)

*Език на производството: италиански***Страни**

Жалбоподатели: Lipitalia 2000 SpA (Торино, Италия), Assograssi — Associazione Nazionale Produttori Grassi e Proteine Animali (Бучинаско, Италия) (представител: M. Moretto, avvocato)

Отвeтник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите иска от Общия съд:

- да установи, че като не е подложила на гласуване от регулаторния комитет, в приложение на процедурата по член 5 а от Решение 1999/[468]/ЕО, проект за мерки за преразглеждане на забраната за износ на органични торове и подобрители на почвата, съдържащи преработени животински протеини от преживни животни, която продължава да е предвидена в приложение IV, глава V, секция Е, точка 2 от Регламент № 999/2001, Европейската комисия не е изпълнила задълженията си по силата на Регламент № 999/2001, Регламент № 178/2002 и Регламент № 1069/2009, както и по силата на общите принципи на недопускане на дискриминация и на пропорционалност,
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите твърдят, че макар от 1 юли 2017 г. Комисията отново да е разрешила износа на преработени животински протеини (ПЖП) от преживни животни в резултат на същественото подобряване на епидемиологичната обстановка по отношение на СЕГ (спонгиформната енцефалопатия по говедата) в Съюза, износът на органични торове и подобрители на почвата (ОТПП), съдържащи посочените ПЖП, продължава да е необяснимо забранен от приложение IV, глава V, секция Е, точка 2 от Регламент № 999/2001. Тази забрана продължава да се прилага въпреки, че вече почти всички държави членки имат статута на държави с незначителен риск от СЕГ и че международният стандарт, установен от Международното бюро по эпизооитите (МБЕ), не предвижда подобна забрана за ОТПП, с произход от държави, които са получили този статут.

Освен това според жалбоподателите макар да забранява, в противоречие с установения от МБЕ международен стандарт, износа на ОТПП (съдържащи ПЖП от преживни животни), включително с произход от държави членки с незначителен риск, Съюзът разрешава търговията с посочените продукти на територията си. Нещо повече, той допуска и вноса от трети страни, включително страни с контролиран или неопределен риск от СЕГ, на ПЖП, включително от преживни животни, и на продукти, които ги съдържат, като ОТПП.

Щетите, които производителите на Съюза понасят в резултат на забраната за износ на ОТПП, съдържащи ПЖП от преживни животни, са огромни.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите поддържат, че правото на Съюза налага на Комисията задължение за действие за поправянето на това положение.

По-конкретно жалбоподателите изтъкват:

1. Нарушение на задължението на Комисията по член 7 и член 5, параграфи 1 и 3 от Регламент (ЕО) № 999/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 22 март 2001 година относно определяне на правила за превенция, контрол и ликвидиране на някои трансмисивни спонгиформни енцефалопатии (ОВ L 147, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 37, стр. 213), по член 5, параграф 3 и член 7 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 март 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 8, стр. 68) и по член 43, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (Регламент за страничните животински продукти) (ОВ L 300, 2009 г., стр. 1).

2. Нарушение на задължението за действие на Комисията по силата на принципите на недопускане на дискриминация и на пропорционалност, на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 178/2002, както и на членове 23 и 24 от Регламент (ЕО) № 999/2001.

Жалба, подадена на 19 март 2018 г. — Andreas Stihl/EUIPO — Giro Travel (Съчетание от сив и оранжев цвят)

(Дело T-193/18)

(2018/C 166/53)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Andreas Stihl AG & Co. KG (Вайблинген, Германия) (представители: S. Völker, M. Pemsel и C. Eulenpesch, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Giro Travel Company (Роман, Румъния)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: цветна марка на Европейския съюз, изобразяваща съчетание от сив и оранжев цвят — регистрационен номер на марката 7 472 723

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 23 януари 2018 г. по преписка R 200/2017-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски, включително разноските в производството пред апелативния състав.

Изложено основание

— Нарушение на член 4 във връзка с член 7, параграф 1, буква а) от Регламент № 2017/1001.

Жалба, подадена на 16 март 2018 г. — Rewe-Beteiligungs-Holding International/EUIPO — Wessanen Benelux (BonNatura)

(Дело T-194/18)

(2018/C 166/54)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Rewe-Beteiligungs-Holding International GmbH (Кьолн, Германия) (представители: S. Brandstätter, M. Kinkeldey и J. Rosenhäger, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Wessanen Benelux BV (Амстердам, Нидерландия).

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „BonNatura“ — заявка за регистрация № 14 038 491

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 8 януари 2018 г. по преписка R 949/2017-5.

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и член 46 от Регламент № 2017/1001.

Иск, предявен на 20 март 2018 г. — Vital Capital Investments и др./Съвет и др.

(Дело T-196/18)

(2018/C 166/55)

Език на производството: английски

Страни

Ищци: Vital Capital Investments LP (Тортола, Британски Вирджински острови) и 6 други лица (представители: А. Markides, М. Ioannides, С. Velaris и С. Velaris, lawyers, А. Robertson, QC, и G. Rothschild, Barrister)

Ответници: Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия, Европейска централна банка, Еврогрупа (представявана от Съвета на Европейския съюз) и Европейски съюз (представяван от Европейската комисия)

Искания

Ищите искат от Общия съд:

- да осъди ответниците да платят на ищите сумите, посочени в приложената към исковата молба таблица, ведно с лихви, считано от 26 март 2013 г. до постановяването на решение на Общия съд, като обезщетение за вредите, които са претърпели от решенията на Еврогрупата за оздравяване на Cyprus Popular Bank Public Co Ltd (наричана по-нататък „Laiki Bank“), за споделяне на загубите на Bank of Cyprus Public Company Limited (наричана по-нататък „Bank of Cyprus“) и за продажба на активите и дейността на споменатите банки в Гърция и/или като обезщетение за вредите, които са претърпели от предоставянето на извънредно ликвидно улеснение на Laiki Bank със съгласието на Европейската централна банка и последвалото прехвърляне в управлението на Европейската централна банка на съответната отговорност върху Bank of Cyprus,

или, при условията на евентуалност:

- да установи извъндоговорната отговорност на ответниците и да определи процедурата, по която следва да се установят действително претърпените от ищите загуби,

и при всички обстоятелства:

— да осъди ответниците да заплатят съдебните разноски, направени от ищите в настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищите излагат две основания, които по същество са идентични или сходни с тези по дело T-147/18, APG Intercon и др./Съвет и др.

Жалба, подадена на 23 март 2018 г. — *Diusa Rendering* и *Assograssi*/Комисия

(Дело T-201/18)

(2018/C 166/56)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподатели: *Diusa Rendering Srl* (Пиаченца, Италия), *Assograssi — Associazione Nazionale Produttori Grassi e Proteine Animali* (Бучинаско, Италия) (представител: M. Moretto, avvocato)

Ответник: Европейска комисия

Искания жалбоподателите

Жалбоподателите иска от Общия съд:

— да установи, че като не е подложила на гласуване от регулаторния комитет, в приложение на процедурата по член 5 а от Решение 1999/[468]/ЕО, проект за мерки за преразглеждане на забраната за износ на органични торове и подобрители на почвата, получени от материали от категория 2, която продължава да е предвидена в член 43, параграф 3 от Регламент № 1069/2009, Европейската комисия не е изпълнила задълженията си по силата на Регламент № 1069/2009, Регламент № 178/2001 и Регламент № 999/2001, както и по силата на общите принципи на недопускане на дискриминация и на пропорционалност,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите твърдят, че макар до 2011 г. износът на органични торове и подобрители на почвата (ОТПП), получени от странични животински продукт от категория 2 (и/или 3), да е разрешен — с изключение на забраната за износ на OTPП, съдържащи преработени животински протеини (ПЖП) от преживни животни — след влизането в сила на Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (Регламент за страничните животински продукти) (ОВ L 300, 2009 г., стр. 1) и неприемането от Комисията на необходимите разпоредби за изпълнение, понастоящем износът в трети страни на OTPП, получени от материали от категория 2, е забранен. Тази забрана продължавала да се прилага въпреки, че вече почти всички държави членки на Съюза имат статута на държави с незначителен риск от СЕГ и че международният стандарт, установен от Международното бюро по эпизоотите (МБЕ), не предвижда подобна забрана за OTPП, с произход от държави, които са получили този статут.

Освен това според жалбоподателите макар да забранява износа на OTPП, получени от материали от категория 2, включително с произход от държави членки с незначителен риск, Съюзът разрешава търговията и използването на посочените продукти на територията си. По този начин Съюзът всъщност признавал, че OTPП, получени от материали от категория 2, които са произведени съгласно изискванията на Регламент № 1069/2009 и на Регламент (ЕС) № 142/2011 на Комисията от 25 февруари 2011 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за прилагане на Директива 97/78/ЕО на Съвета по отношение на някои проби и артикули, освободени от ветеринарни проверки на границата съгласно посочената директива (текст от значение за ЕИП) (ОВ L 54, 2011 г., стр. 1), не носят никакъв риск за здравето на хората и на животните.

Според жалбоподателите, макар да налага абсолютна забрана за износ на въпросните ОТПП, Съюзът разрешава вноса от трети страни, включително страни с контролиран или неопределен риск, не само на хранителни продукти и фуражи, които може да са получени посредством използването на ОТПП, с произход от трети страни, които нямат непременно същото ниво на сигурност като това на произведените в Съюза ОТПП, но и вноса на живи животни и на прясно месо (свинско и пилешко), които може да са хранени направо с брашно, получено и от материали от преживни животни.

Щетите, които производителите на Съюза понасят в резултат на забраната за износ на ОТПП, получени от странични животински продукт от категория 2, са огромни.

Основанията и основните доводи са сходни на изтъкнатите по дело T-189/18, *Lipitalia 2000* и *Assograssi/Комисия*.

Изтъква се по-специално нарушение на член 43, параграф 3 и член 52, параграф 4 от Регламент № 1069/2009.

Жалба, подадена на 23 март 2018 г. — Bruel/Комисия

(Дело T-202/18)

(2018/C 166/57)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Damien Bruel (Париж, Франция) (представител: Н. Hansen, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да обяви настоящата жалба за допустима и основателна,

вследствие на което:

— да отмени решение от 18 януари 2018 г., озаглавено „Решение на генералния секретар на основание член 4 от Правилата за прилагане на Регламент (ЕО) № 1049/2001“, поради нарушение на членове 4, 6 и 9 от Регламент № 1049/2001, на член 47 от Хартата, на член 6 от Европейската конвенция за правата на човека, на общия принцип на равните процесуални възможности и на задължението за мотивиране,

като при всяко положение:

— осъди ответника да заплати всички съдебни разноски,

— приеме, че не се погасяват останалите права, вземания и основания за обжалване, които евентуално има жалбоподателят.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Нарушение на членове 4 и 9 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

2. Нарушение на член 6 от Регламент № 1049/2001.

3. Нарушение на общия принцип на равните процесуални възможности, на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и на член 6 от Европейската конвенция за правата на човека.
4. Нарушение на член 4, параграф 6 от Регламент № 1049/2001, на принципа на пропорционалност и на задължението за мотивиране.

Жалба, подадена на 22 март 2018 г. — Porsche/EUIPO — Autec (моторни превозни средства)
(Дело T-209/18)
(2018/С 166/58)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (Штутгарт, Германия) (представител: C. Klawitter, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Autec AG (Нюрнберг, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: жалбоподателят

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Общността № 1230593-0001

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на EUIPO от 19 януари 2018 г. по преписка R 945/2016-3

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение и да се отхвърли искането за обявяване на недействителност на оспорвания промишлен дизайн на Общността № 1230593-0001.

Изложени основания

- нарушение на член 5 от Регламент № 6/2002,
- нарушение на член 6 от Регламент № 6/2002.

Жалба, подадена на 22 март 2018 г. — Porsche/EUIPO — Autec (леки автомобили)
(Дело T-210/18)
(2018/С 166/59)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (Штутгарт, Германия) (представител: C. Klawitter, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Autec AG (Нюрнберг, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: жалбоподателят

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Общността № 198387-0001

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на EUIPO от 19 януари 2018 г. по преписка R 941/2016-3

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение и да се отхвърли искането за обявяване на недействителност на оспорвания промишлен дизайн на Общността № 198387-0001.

Изложени основания

— Нарушение на член 5 от Регламент № 6/2002,

— Нарушение на член 6 от Регламент № 6/2002.

Жалба, подадена на 27 март 2018 г. — Brita/EUIPO (Форма на кранче за приготвяне и наливане на напитки)

(Дело T-213/18)

(2018/C 166/60)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Brita GmbH (Таунусщайн, Германия) (представител: P. Koch Moreno, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: триизмерна марка на Европейския съюз в черно и бяло (Форма на кранче за приготвяне и наливане на напитки) — заявка за регистрация № 16 053 068

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 22 януари 2018 г. по преписка R 1864/2017-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да разпреди да бъде приета заявка за регистрация на марка на Европейския съюз № 16 053 068 за всички заявени стоки и услуги от класове 7, 11, 21, 37 и 40,

— да осъди EUIPO да понесе направените от нея съдебни разноски, както и тези на BRITA GmbH.

Изложено основание

— Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 2017/1001.

Жалба, подадена на 23 март 2018 г. — Aliança — Vinhos de Portugal/EUIPO — Lidl Stiftung (ALIANÇA VINHOS DE PORTUGAL)**(Дело T-222/18)**

(2018/C 166/61)

*Език на жалбата: английски***Страни**

Жалбоподател: Aliança — Vinhos de Portugal SA (Анадия, Португалия) (представител: J. Mioludo, lawyer)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Lidl Stiftung & Co. KG (Некарсулм, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „ALIANÇA VINHOS DE PORTUGAL“ — марка на Европейския съюз № 13 907 027

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 15 януари 2018 г. по преписка R 1206/2017-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да отмени решението на отдела по отмяна от 4 април 2017 г. по преписка № 13433 C,
- да отхвърли искането за обявяване на недействителност на марката на Европейския съюз № 13 907 027 „ALIANÇA VINHOS DE PORTUGAL (фиг.)“,
- да потвърди, че регистрацията на марката на Европейския съюз „ALIANÇA VINHOS DE PORTUGAL (фиг.)“ № 13 907 027 запазва валидността си всички обхванати стоки,
- да осъди EUIPO и Lidl Stiftung & Co. KG да заплатят направените от тях съдебни разноски, както и тези на жалбоподателя.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и член 60, параграф 1, буква а) от Регламент № 2017/1001.

Определение на Общия съд от 13 март 2018 г. — Amorepacific/EUIPO — Primavera Life (p primaera Pure Sprout Energy)

(Дело T-684/17) ⁽¹⁾

(2018/C 166/62)

Език на производството: немски

Председателят на четвърти състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 412 от 4.12.2017 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG